Голос України

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради України ◆ № 88 (338) ◆ Четвер, 14 травня 1992 року ◆ Ціна 1 крб.

Сепаратизм в Криму суперечить Конституції України

ГРА В КАРТУ

З балкона мого київського дому видно намальовану дітьми, крейдою на асфальті, своєрідну карту України. Тут не заблукаєш — усе акуратно підписано: наш рідний гастроном, далі — кафе-морозиво, затим Поділ і Куренівка, і тут же Кримський півострів, що омивається чималою дощовою калюжею з написом на березі — «Чорне море». Правда, море трохи всохло — давно не було дощів. А так — усе на місці, усе надто близько, усе надто взаємопов'язано...

Віталій ЖЕЖЕРА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Читайте в номері

8

ТАК ЦЕРКВИ ЄДНАЛИСЯ... ІСТОРИЧНА ДОВІДКА ПРО ПРИЄДНАННЯ КИЇВСЬКОЇ МИТРОПОЛІЇ ДО МОСКОВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ

Глобальні проблеми організації і управління атомною енергетикою на Україні докладно і грунтовно обговорювались на засіданні концерну «Укратоменергопром», яке пройшло на базі Запорізької атомної станції. Основна увага учасників засідання була зосереджена на підготовці Указу Президента України «Про безпечну експлуатацію атомних станцій в Україні, їх модернізацію і реконструкцію».

ПОЛК ВИЗНАЧИВСЯ

Російської авіабази в Прилуках не буде. У відповідь на намагання генералітету ОЗС СНД взяти полк важких бомбардувальників під юрисдикцію Росії (див. «Голос України» від 8 травня) військові льотчики прийняли присягу на вірність Україні. 80 відсотків офіцерів та прапорщиків виявили таке бажання. Полк привітав командуючий авіацією далекої дії Збройних Сил України генерал-майор М. Башкиров.

ЗАХОДИ ПРОТИ ТЕРОРИЗМУ

Кабінет Міністрів України прийняв постанову про здійснення заходів Ради Безпеки ООН щодо Лівії. У ній, зокрема, зазначається, що у зв'язку із схваленням цією міжнародною організацією резолюції від 31 березня 1992 року, виконання якої є обов'язковим для всіх держав — членів ООН, міністерства і відомства, об'єднання та організації, що здійснюють повітряне сполучення з Лівією, поставки літальних апаратів чи компонентів до них і виконують їхнє обслуговування, включаючи послуги страхування, а також надають допомогу Лівії з військових питань, повинні забезпечити дотримання відповідних вимог резолюції.

НОВИЙ, ЗАКОНОДАВЧИЙ

Указ про створення Національних зборів Таджикистану — Меджлісу — підписав Президент республіки Набієв. У ньому говориться, що новий законодавчий орган формуватиметься із представників різних партій та рухів на перехідний період до чергових парламентських виборів. Теперішня Верховна Рада республіки поки що зберігатиме свої повноваження.

ВСІХ ДО ПРИВАТИЗАЦІЇ

План масової приватизації державних підприємств оголошено в Росії. Ним передбачено розподіл серед трудящих купонів для купівлі акцій, а також заохочення іноземних інвестицій. Про це заявив голова російського комітету з питань державності Чубайс. Проте він не повідомив, коли розпочнеться здійснення цього проекту. За словами Чубайса, розподіл акцій серед трудящих є життєвою необхідністю й надасть можливість кожному громадянинові взяти участь у процесі приватизації.

Для тих, хто виявить бажання цього літа приїхати на відпочинок на курорти Приазов'я, у Бердянську і Приморську, за розпорядженням Представника Президента України по Запорізькій області Володимира Дем'янова, відкриваються два перших пункти обміну карбованців на купони. В пропорції один до одного їх можна одержати в розмірі не більш як 900 карбованців.

Розкручено новий виток ядерно-паливного протистояння Росії і України. Згідно з домовленістю, яка існувала раніше, перший состав з Красноярська, з місцевого гірничо-хімічного комбінату, мав прибути з відпрацьованим ядерним паливом у квітні на Південно-Українську, а в травні — на Запорізьку АЕС. Як стало відомо кореспондентові Укрінформ, досі такі составі з Красноярська не вийшли. Їх відправлення блокується за прямою вказівкою намісника Президента Росії по Красноярському краю Аркадія Вепрєва.

У ЩІЛЬНОМУ КІЛЬЦІ

ракетно-артилерійського вогню перебуває останні дві доби адміністративний центр Південної Осетії Цхінвал. Обстріл міста та сусідніх осетинських сіл з ракетних установок «Алазань», гаубиць, гранатометів та крупнокаліберних кулеметів ведеться в основному з околиць грузинських сіл Нікозі, Ергенти й Тамарашені. Серед мирних жителів є вбиті й поранені. За словами першого заступника Голови Ради Міністрів Південно-Осетинської республіки Хугаєва, мета обстрілів — дестабілізувати обстановку й зірвати заплановані у Владикавказі тристоронні переговори представників Грузії, Південної й Північної Осетії щодо урегулювання збройного конфлікту в регіоні.

До офіційного візиту в Україну президента Фінляндської Республіки

14 травня 1992 року згідно з попередньою домовленістю до Києва прибуває Президент Фінляндської Республіки, Верховний головнокомандуючий оборонними силами країни Мауно Хенрік Койвісто.

М. Койвісто народився 25 листопада 1923 року в місті Турку в сім'ї столяра. Працював теслею, вантажником, службовцем в управлінні портових робіт, учителем в народній школі, інспектором в муніципальних органах Турку. В 1958—1967 роках — один з керівників Хельсінкського робітничого ощадного банку, згодом міністр фінансів і голова правління Фінляндського банку.

Закінчив університет міста Турку. Доктор філософії, почесний доктор кількох університетів Фінляндії та інших країн.

У 1966—1967 роках М. Койвісто був членом Державної Ради (уряду) Фінляндії. У 1968—1970 та 1979—1982 роках — прем'єр-міністром. З 1982 року Мауно Хенрік Койвісто — Президент Фінляндської Республіки, в лютому 1988 року переобраний на другий шестирічний термін. За традицією, ставши президентом, вийшов з Соціал-демократичної партії Фінляндії, в якій перебував з 1947 року.

Прес-центр МЗС України.

Що день завтрашній нам готує

У прес-центрі МЗС України відбувся брифінг за результатами недавньої наради керівників зовнішньополітичних відомств Білорусі, Росії, України, Узбекистану, Казахстану і Туркменистану в Ташкенті. Провів його заступник міністра закордонних справ Борис Тарасюк, який очолював українську делегацію. За його словами, головне завдання, що стояло перед учасниками наради,— узгодити порядок денний зустрічі голів держав та урядів країн СНД, яка розпочнеться завтра у столиці Узбекистану.

Із 21 пункту попереднього порядку денного зустрічі у верхах після обговорення міністрами залишилося лише 16. А з 30 пунктів, запропонованих до розгляду голів урядів, на думку учасників наради, реально може бути розглянута в Ташкенті не більш як половина.

За словами Бориса Тарасюка, експертивід країн Співдружності нині аналізують підготовлені на нараді документи і повинні або підтвердити їх, або відхилити. Так що кількість пунктів порядку денного до завтрашнього дня може суттєво скоротитися.

Що стосується позиції України на підготовчій нараді, то вона полягала в тому, щоб число питань, які обговорюватимуться на зустрічі, було мінімальним і в них розглядалися б у першу чергу проблеми економічні та добробуту населення всіх республік СНД. За пропозицією української сторони до порядку денного внесено питання про правонаступництво щодо майна, активів і пасивів колишнього Держбанку СРСР та союзних архівів, а також про фінансове становище у Співдружності. Крім того, в Ташкенті порушуватимуться військові проблеми, питання про права депортованих народів та національних меншин, охорону промислової власності, створення спільної телерадіокомпанії.

На запитання журналістів, чи розглядатиметься на зустрічі ситуація з Чорноморським флотом, заступник міністра відповів, що цей пункт до порядку денного не внесено. Проте він не виключив можливості, що якась із сторін запропонує його до розгляду.

Борис Тарасюк повідомив, що українська делегація наполягала на тому, щоб зустріч у верхах СНД пройшла протягом одного дня. Якщо станеться саме так, то 15 травня для лідерів держав Співдружності стане довгим днем. Що він принесе, буде відомо завтра. Але в усякому разі оптимізму російського міністра закордонних справ Козирєва, який пророкує ташкентській зустрічі великий успіх, його український колега не поділяє.

Сергій ДАНИЛЕНКО.

Парламентська хроніка

ВЦІЛЯТЬ ЦІНИ ПО ЗУБАХ

Денне і вечірнє засідання 12 травня.

Депутати заслухали і обговорили інформацію віце-прем'єр-міністра, міністра економіки України В. Ланового «Про механізм здійснення соціального захисту населення» та співдоповіді депутатів А. Ягоферова, Б. Мельника і першого заступника голови правління Національного банку України М. Сивульського з проблем соціального захисту, розрахунків між підприємствами і кредитної емісії. Виступив і прем'єр-міністр України В. Фокін.

О. СПАСЬКИЙ (Донеччина): «Завдяки нашій страусовій позиції, політика з соціального захисту населення призвела до одного — чергових страйків. Шахтарі, транспортники... Сьогодні — вчителі та медики. Це цілком закономірно».

А. ЛИСЕНКО (Чернігівщина): «Треба порахувати кошти за один день утримання такого нашого уряду і за них краще взяти в оренду за кордоном нового прем'єр-міністра...»

Більшістю голосів депутати проголосували за підвищення зарплати працівникам освіти, культури і медицини в 2,25 раза. Наприкінці засідання депутати проголосували за постанови парламенту «Про перелік товарів, щодо експорту яких встановлюється режим ліцензування і квотування на 1992 рік», «Про порядок проведення бартерних операцій у 1992 році в галузі зовнішньоекономічної діяльності» та «Про внесення змін до Постанови Верховної Ради України від 5 лютого 1992 року «Про формування валютних фондів України в 1992 році».

Віце-прем'єр-міністр В. Лановий, назвавши загальну ситуацію «важкою», чітко визначив найгостріші проблеми, підняття мінімальних рівнів зарплати, підвищення загального рівня доходів пропорційно зростанню цін і мінімуму зарплат, вирівняння зарплат між галузями, додаткові соціальні виплати малозабезпеченим верствам населення. Щоб не посилати великі групи населення з капелюхом під церкви чи в підземні переходи, було запропоновано підвищити зарплати в 2,25 раза. А працівникам освіти і культури та охорони здоров'я, яких матеріально «образили» за попередні місяці, передбачили компенсації на загальну суму відповідно 12 і 10 мільярдів карбованців. Це, до речі, стало вагомою відповіддю тим представникам учительства України, які зранку пікетували парламент.

А закінчив В. Лановий так. По-перше, він запропонував зняти дотації виробникам продовольчої продукції (80 мільярдів з держбюджету). По-друге, виділити цю суму споживачам через місцеві бюджети за принципом адресного розподілу. В зв'язку з цією лібералізацією цін на продтовари, за словами В. Ланового, ціни на хліб зростуть у 2,5, на цукор — у 3,2, на молоко — в 5—5,5, на варені ковбаси — в 2,6, на масло і сметану — в 7 разів. Не менш «погромним» виявився й прогноз віце-прем'єра: майбутній урожай ціни не зіб'є, навпаки — вони ще зростуть на 30—50 відсотків. «Це дасть нам можливість нарешті побачити всі види продовольчих товарів на полицях наших магазинів»,— мотивував В. Лановий. Іншими словами, щоб припинити грабунок нашого внутрішнього продовольчого ринку, що, незважаючи на дотації виробникам, все одно був порожнім, треба вирівняти наші ціни, наприклад, з російськими і відбити охоту «вкладати капітал» різним заїжджим у наше дешеве село. Крім того, це дасть стимул для розвитку сільського господарства. Але ж ціни...

Крихти здорового глузду цієї пропозиції моментально потонули в гаморі депутатського обурення, і під час обговорення депутати, як мовиться, відвели душу. На інші пропозиції уряду вони уваги майже не звертали. «Ворог» був один: ціни. А. Полях (Черкащина) плани Кабінету Міністрів назвав «операцією апендициту через спину навіть без наркозу». В. Сметанін (Дніпропетровщина): «Ми так «дозахищали» людей, що декого вже й поховати ні за що». М. Білоблоцький (Черкащина): «Кинути сьогодні дотації місцевим органам означає тим самим відгородитися від соціальних проблем, що є сьогодні на місцях. Це неможливо».

Як на мене, депутати потрапили в пастку звичайнісінького популізму: захистити народ будь-якою ціною. А проблема в тому, про що говорив депутат Л. Веретенников (Дніпропетровщина): скільки не виділяй дотацій і як їх не розподіляй, а доки не запрацюють ринкові механізми, не буде піднесення й виробництва. А не буде його — не поповниться й бюджет, а отже, грошей на соціальні програми доведеться чекати хіба що з неба... Не менш суворим був і інший депутатський вирок: є програма подачок, а нема програми розвитку економіки.

Урядові довелося виправдовуватися. Спершу В. Лановий заявив, що виклав він не програму підвищення цін чи механізм соціального захисту, а тільки концепцію, яку треба спільно доопрацювати. І взагалі він заявив, що обстоює поступову лібералізацію цін: від фіксованих до «плаваючих» і вже потім до вільного ціноутворення.

Прем'єр-міністр В. Фок[illegible] який виступив за ним, [illegible] перше, запропонував підняти зарплати працівникам культури, освіти й охорони здоров'я в 2,25 раза. (Це було прийнято). По-друге, заявив, що уряд зробить усе, щоб до 1-го, максимум до 10 червня Україна вийшла з карбованцевої зони. По-третє, сказав, що ціни так високо, можливо, й не стрибнуть, а В. Лановий ні від кого не мав повноважень оголошувати конкретні цифри зростання... І як наслідок, маємо надію, що механізм соціального захисту уряд усе-таки запропонує разом з новим бюджетом. Бо воно й справді вже [illegible] а нашим урядовцям не [illegible]н одного «підставляти», а робити хоч щось конкретне.

За цим бурхливим обговоренням загубився зміст трьох інших прийнятих постанов. [illegible] вони, між іншим, хороші. [illegible] всякому разі зниження ставок платежів під час бартерних операцій (за вивезення товарів з 15 до 10 відсотків від загальної їх ціни, і з 10 до 5 відсотків — за ввезення), заборона продажу за кордоном бартерних товарів за демпінговими цінами дають надію побачити імпортні товари не тільки в телевізорі.

Володимир СКАЧКО.

«ЯКЩО БУТИ ЧЕСНИМ...»

Ранкове засідання 13 травня.

Можна було не сумніватися, що останні події в Криму і, зокрема, проголошення його незалежною державою не залишать байдужими більшість Верховної Ради України. І це підтвердили ранкове засідання, збудженість у залі вже з перших хвилин роботи сесії. Якщо раніше було б чимало бажаючих виступити з приводу уточнення, яке вніс Голова Верховної Ради України Іван Плющ щодо інформації віце-прем'єра, міністра економіки України Володимира Ланового, який минулого дня зупинився на підвищенні цін на окремі продукти сільського господарства, то на цей раз інформація головуючого була прийнята просто до уваги. Далі слово надали заступнику Голови Верховної Ради України Володимиру Гриньову.

Виступаючи з доповіддю щодо політичного становища в Криму, Володимир Борисович підкреслив, що проблема набагато ширша. По суті, вона стосується безпосередньо політичної ситуації в Україні. Адже мова йде про територіальну недоторканність кордонів незалежної держави, а в майбутньому — і про стабільність у всіх державах колишнього Союзу. Водночас вирішення проблеми Криму — це випробування для України щодо послідовного проведення мирної внутрішньої і зовнішньої політики, яка має базуватися виключно на законодавчих актах і конституційних підходах. І хоча, судячи з виступу Володимира Борисовича, він вважає процеси в Криму закономірними, в цілому Акт про державний суверенітет Республіки юридичної сили не має. Щодо аналізу ситуації, то, як підкреслив промовець, при цьому ми обов'язково виходимо передусім на взаємовідносини з Росією. А проблема Чорноморського флоту, вона хоча й больова, проте другорядна. Боротьба йде не за судна, а за берег, біля якого вони базуються. Тому Володимир Гриньов підкреслив, що всі рішення, прийняті законодавчим органом України, повинні сприяти стабілізації обстановки, а не її нагнітанню.

Щоправда, як зазначали депутати, виступи Володимира Борисовича тепер і в Криму дещо різняться за суттю. Проте заступник Голови Верховної Ради, очевидно, добре засвоїв істину (яку він і виголосив на сесії), що політика має подвійне дно. Про це можна було судити і з його відповідей на запитання. Так, наприклад, народний депутат Євген Гринів так і не почув конкретної аргументованої відповіді на запитання, що його цікавило.

Щодо виступу Миколи Багрова та його аргументації стосовно нещодавно прийнятого рішення Верховною Радою Криму, то вона, м'яко кажучи, не витримує ніякої критики. Приміром, слова про те, що Акт про державний суверенітет схвально сприйняла більшість населення. Не маючи на руках результатів соціологічних досліджень, висловлюватися так — це принаймні ще раз підкреслювати належність до тієї когорти компартійної номенклатури, яка нещодавно виступала від імені народу, котрий лише полегшено зітхнув після того, як її зсадили з диктаторських крісел. Але, очевидно, Микола Васильович своїх звичок й уподобань змінювати не збирається. Не дуже хочеться вірити і висловленій ним думці щодо реальної небезпеки протистояння людей за національною та мовною ознаками, хоча він і підкреслив її тим, що треба бути чесним перед собою і людьми. Якщо справді бути чесним, то передусім треба сказати: саме при потуранні Верховної Ради Криму, яку Микола Багров очолює, Республіканський рух Криму розпочав антиукраїнську істерію. А знесення жител кримських татар не так давно? Це що, теж робилося не без потурання колишнього компартійного лідера? Отже, мова може йти про одне — конфронтація між людьми різних національностей можлива за тієї політики, яку [illegible] веде саме «команда Багрова».

До речі, розмовляючи з деякими депутатами Кримської Верховної Ради, я почув дещо інші думки, ніж ті, що звучали з уст Миколи Васильовича. Вони вважають, що на референдум, нав'язаний півострову шовіністичними силами, не з'явиться щонайменше півмільйона населення. Щодо проголошення Криму незалежною державою, то за це можуть проголосувати навіть не всі ті, хто поставив свої підписи під рішенням про проведення референдуму, оскільки робили це люди не завжди добровільно. Вони також вважають, що Україна має вести роз'яснювальну роботу, оскільки більшість людей просто не знають, які вигоди чи втрати матимуть у результаті здобуття незалежності.

Не відмовиш у мужності і народним депутатам України — представникам Кримської АР, які виступили проти створення на півострові заповідника комунізму. А серед думок, які найчастіше звучали на сесії, домінувала одна — скасувати Акт, прийнятий Верховною Радою Криму, як антиконституційний і антизаконний.

Василь ТУГЛУК, парламентський кореспондент «Голосу України».

АКТ ПРО ДЕРЖАВНУ САМОСТІЙНІСТЬ КРИМУ — ПРОБЛЕМА ПОЛІТИЧНА І ЮРИДИЧНА

Із виступів народних депутатів на сесії Верховної Ради України, яка розглядала політичну ситуацію в Криму

Кримська проблема

Микола БАГРОВ

Документы сессии поддержаны абсолютным большинством депутатов и с одобрением восприняты большинством жителей Крыма. Тем самым я хочу подчеркнуть, что, не разобравшись в причинах этого, мы обречены плестись в хвосте событий, идти против течения.

Поэтому я призываю вас, парламентариев, всех политиков, глубоко задуматься над тем, что питает настроение людей, подталкивая их к столь решительным шагам.

Первой причиной является естественное желание людей быть свободным в своем выборе, самостоятельно решать свою судьбу независимо от чьих-то политических целей.

Второе. Стремление людей сохранить нормальные исторические связи, если хотите, кровные узы с другими народами бывшего Союза и прежде всего с двумя братскими славянскими народами: Украиной и Россией.

Третье. Обеспокоенность реальной опасностью, противостояние людей по национальному, языковому принципу, боязнь оказаться в роли второстепенных граждан на своей земле.

Есть ли реальные основания для подобных настроений?

Если быть честным перед собой и людьми, то надо признать, что есть.

Крымчане не воспринимают трансформацию вполне понятной и принятой нами идеи национального возрождения, чуждую ему национальную идею. Думаю, нынешнее общество еще не осознало того, что, став на путь создания независимых национальных государств, оно тем самым обрекает себя на определенные и очень опасные правила игры. Наступает время, когда правительство и государство должны быть не французскими и русскими, а государствами людей, которые проживают на тех или иных географических пространствах.

Акт о провозглашении государственной самостоятельности — это пока политический документ, и чтобы стать правовым актом, он должен быть подтвержден общекрымским референдумом 2 августа. Все это соответствует абзацу 2 статьи 6 Закона Крымской АССР о референдуме, который до настоящего времени не был опротестован ни высшими органами государственной власти Украины, ни Генеральным прокурором Украины.

Как известно, согласно Декларации о государственном суверенитете, а также принятой Конституции Республика Крым входит в государство Украина. И это положение Верховного Совета Крыма его президиум последовательно проводит и считает, что на этой правовой базе возможно решить все, все вопросы, в том числе и самые сложные проблемы Крыма.

Раїса БАГАТИРЬОВА

Для того чтобы изменить территорию Украины в соответствии со статьей 70 Конституции Украины, необходимо согласие Украины, ее высшего законодательного органа — Верховного Совета Украины, как выразителя интересов всего народа Украины.

Возможна ли дача такого согласия сегодня? Как известно, условиями правомерности договора есть прежде всего добровольное волеизъявление сторон, а пока есть только одностороннее решение руководства Верховного Совета Крыма, а не населения Крыма. В связи с этим невозможно признать Акт руководства Верховного Совета Крыма правомерным.

Нарушается статья 2 Закона Украины о разделении полномочий между Украиной и Республикой Крым, которая говорит о том, что территория Республики Крым не может быть изменена или передана в состав другого государства либо административно-территориального образования без согласия на то народа Республики Крым. Как известно, такого согласия население Крыма на сегодня не дало.

Статья 71 Конституции провозглашает важнейший принцип демократического государства, направленного на единство, как такового, правового государства Украины, составной частью, которой есть Крым. То есть на территории Украины обеспечивается верховенство законов республики Украины, а не республики Крым.

Крым есть составной частью Украины, самостоятельно решает все вопросы, которые относятся к его компетенции. И решать вопросы о самостоятельности он не может, ибо это сегодня противоречит пунктам 1, 2 и 3 статьи 97 Конституции Украины. Так как вопросы внесения изменения в Конституцию Украины, принятия решения о национально-государственном устройстве, а также решение вопросов, связанных с изменением границ Украины, что приводит и к изменению территории Украины, принадлежат к компетенции только государства Украины.

В связи с вышеизложенным я предлагаю в соответствии со статьей 97 пунктом 31 Конституции Украины приостановить действия постановления Верховного Совета Республики Крым об Акте провозглашения государственной самостоятельности Республики Крым до решения Верховным Советом Украины вопроса о правомерности проведения референдума в Крыму.

Сегодня мы должны в своем разговоре привлечь аргументы права, а не аргументы эмоций. Если эти аргументы начнут действовать, начнет действовать закон, это будет говорить о том, что мы действительно на пути к построению правового государства.

Микола ПОРОВСЬКИЙ

Ми підсвідомо заплющували очі, не враховували того, що особливо наближена до московської еліти компартійна номенклатура Криму не змириться з втратами позицій, а всесоюзна мафія — з втратою маєтків, дач, мисливських будиночків, престижного місця відпочинку. А в результаті Верховна Рада України поставила під удар престиж нашої держави. Ми також постали перед проблемою: чи бути їй як такою. Адже з сепаратним від'єднанням Криму буде втрачено не тільки Чорноморський флот, не тільки на півдні України з'явиться іноземна військова база, яка контролюватиме половину України, на черзі інші регіони України, бо спроби приєднати Придністров'я через Новоросію до Росії не будуть припинені. Для цього розгорнулася в Криму при сприянні Багрова і багатьох депутатів антиукраїнська істерія в пресі, на радіо, а ми з вами знову заплющували на це очі.

Як і на те, що група РДК, діяльність якого згідно з соціологічним дослідженням підтримує всього близько шести відсотків населення Криму, через нагнітання істерії добилася здійснення своїх авантюрних планів. Республіканський рух Криму, бойовики цієї організації розгорнули буквально терор щодо тих, хто лояльно ставиться до України. Вже побито десятки людей, спалено на площі сім державних прапорів України. За повної бездіяльності органів управління внутрішніх справ у Криму з'явилося понад дві сотні донських козаків, здійснено спробу захопити зброю. Тобто створені всі передумови для розв'язання збройного конфлікту в Криму, який експортується із-за кордону.

З цього всього напрошується висновок, що вести далі політику потурання політичним авантюристам не тільки згубно, а й злочинно. Бо в результаті нашої бездіяльності в Криму проллється кров, впаде до краю життєвий рівень, доведений до відчаю народ закричить на весь світ: «Рятуйте!» І ми будемо змушені рятувати, але вже набагато більшою ціною, бо в Криму народ стане іншим. Це вже буде народ, розділений на ворожі табори. А ті авантюристи, які сподіваються за час владарювання в державі Крим встигнути розпродати пляжі, санаторії, будинки відпочинку й втекти з викраденим, втечуть без сумніву, від відповідальності.

Тому я пропоную позбавити Верховну Раду Криму тимчасового статусу Верховної Ради, негайно призначити нові вибори Верховної Ради Криму і запровадити президентське правління в Криму.

(Газета продовжить друкування виступів депутатів у наступних номерах).

ЗУСТРІЧІ В СЕВАСТОПОЛІ

В. Дурдинець: Україна суворо дотримується норм міжнародного права.

Ю. Яров: Є підстави для подальшого ділового і демократичного ведення переговорів.

Згідно з попередньою домовленістю і на прохання керівника російської державної делегації на переговорах щодо Чорноморського флоту, 12 травня у м. Севастополі відбулися робочі зустрічі першого заступника Голови Верховної Ради України В. В. Дурдинця і заступника Голови Верховної Ради Російської Федерації Ю. Ф. Ярова з військовими моряками, жителями міста. Їх метою було безпосереднє ознайомлення з проблемами, які хвилюють севастопольців, для всебічної і ретельної підготовки до другого раунду міждержавних переговорів, проведення якого передбачається у м. Дагомисі.

Під час зустрічі з членами Військової ради, командирами з'єднань і частин Чорноморського флоту керівники державних делегацій України і Російської Федерації поінформували про підсумки першого раунду переговорів у м. Одесі, позиції сторін, пошук взаємоприйнятних рішень, відповіли на численні запитання присутніх.

В. В. Дурдинець підкреслив важливість справедливого, виваженого і без зволікань вирішення питання щодо флоту, виклав основні принципові підходи України стосовно цього. Було, зокрема, зазначено, що Україна виходить з принципу правонаступництва щодо Чорноморського флоту, який дислокується на її території, суворо дотримуючись норм міжнародного права, угод керівників держав Співдружності. Україна як морська держава має законне право на власні Військово-Морські Сили і достатню законотворчу базу для їх створення. Зауважувалося, що Україні, згідно відомих домовленостей на нарадах керівників держав СНД, належить право самій визначати, яка частка флоту їй необхідна, виходячи з оборонного характеру власної військової доктрини. Відбулася конкретна розмова про практичні кроки України щодо виділення необхідних коштів на утримання флоту, забезпечення надійних гарантій соціального і правового захисту військовослужбовців, їх пенсійного забезпечення, розв'язання назрілих соціально-економічних проблем Криму і Севастополя зокрема тощо.

Ю. Ф. Яров, підкресливши робочий характер зустрічі, зазначив, що делегації продовжать пошук взаємоприйнятного рішення в м. Дагомисі, звернув увагу на те, що з більшості позицій сторін є схожі положення, які дають підстави для подальшого ділового і демократичного ведення переговорів.

Керівники державних делегацій України і Російської Федерації зустрілися з громадськістю міста, групами ветеранів, дружин військових моряків, побували на одному з військових кораблів, у музеї Чорноморського флоту. Під час невимушених і відвертих, іноді вкрай гострих, бесід вони прагнули максимально конкретно і чітко відповісти на всі без винятку одержані запитання, глибоко і грунтовно вивчити проблеми, пов'язані з Чорноморським флотом, з тим, щоб врахувати їх у своїй подальшій роботі у період переговорів.

ПРОГРАМА БУДІВНИЦТВА АРМІЇ ВИКОНУЄТЬСЯ

КИЇВ, 13 травня. (Кор. Укрінформ Микола Заїка). Сформульована Верховною Радою України програма будівництва армії в цілому виконується, заявив в опублікованому сьогодні в газеті Міністерства оборони України «Народная армия» інтерв'ю її головному редактору заступник міністра оборони генерал-лейтенант Іван Біжан. Звичайно, додав він, можна було зробити більше, якби нам не чинилась протидія, не торпедувався всіляко переговорний процес.

Торкаючись цього процесу, Іван Біжан відзначив, що на всіх етапах переговорів з військових проблем ми почували себе впевнено, бо, на відміну від представників об'єднаного командування СНД, відстоювали конкретні інтереси конкретної незалежної держави. Одночасно він підкреслив: представники ОЗС СНД досить наполегливо відстоюють свої позиції. От ким регламентовані ці позиції — справа інша. Скажімо, від жодного міністра оборони держав — учасниць СНД я не чув, що, наприклад, Чорноморський флот — це власність СНД, а з уст представників Головкомату чув постійно. А аргументів вагомих — ніяких, зробив висновок генерал.

Відносно переговорів щодо розподілу Чорноморського флоту було зазначено: зрушення є великі. Ми добились того, що з нами вже рахуються як з представниками незалежної держави. Незважаючи на неприйнятність позиції Росії щодо флоту, Іван Біжан висловив упевненість, що проблему Чорноморського флоту найближчим часом все ж буде розв'язано.

За чим майбутнє

БІРЖА БЛАТУ НЕ ВИЗНАЄ

Ще два-три роки тому до бірж ми ставилися, як до якоїсь примхи радянських необуржуа. Але коли радянська планова економіка, що трималася на командних вказівках Старої площі у Москві і вулиці Орджонікідзе у Києві, наказала довго жити, біржі стали єдиним місцем, де цивілізовано (без хабарів, подарунків для чиновників) можна придбати все. За ринковими цінами, звичайно. Недаремно керівники таких промислових гігантів, як «Азовмаш», «Азовсталь», «Південметалургпром», «Електрон», Укррічфлот, першими зрозуміли, що сподіватися на щедрих дядечків з Держпланів, Держпостачів вже марно. Вони і стали засновниками Української універсальної товарної біржі, яка недавно відзначила свій перший рік народження загальними зборами.

Президент Української універсальної товарної біржі Олександр Борковський на них говорив більше про перспективи, ніж про досягнення. А вони у біржі є, бо тут створені найкращі у республіці умови для роботи брокерів. Наприклад, сесійний зал автоматизовано і комп'ютеризовано, з 48 брокерськими конторами налагоджено електронний зв'язок і щотижня біржа отримує інформацію про наявність товару майже з усіх бірж України та інших держав. Має біржа і свою газету «Гермес», яка стає все більш популярною у ділових колах.

Які перспективи Української універсальної товарної біржі? Ось що відповів Олександр БОРКОВСЬКИЙ:

— Ми маємо намір створити банк, відкрити торговий дім, створити на біржі спеціалізовані секції: хімічної продукції, будівельних матеріалів, енергоносіїв тощо. І, звичайно, поліпшуватимемо умови праці брокерів на біржі, бо з нами виявили зацікавленість співробітничати фірми Англії, Японії, Канади, Німеччини, Італії, Південної Кореї, Чехо-Словаччини, Угорщини. А це вже новий рівень. Право на проведення зовнішньоекономічних операцій ми отримали одними з перших серед комерційних структур. Отже, запрошуємо до нас на торги, які проводяться щотижня у середу та четвер у шостому павільйоні Республіканського центру виставок і ярмарків (колишня ВДНГ).

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

ПОПРАВКА

У матеріалі «З сокирами і ломами», надрукованому 29 квітня, в останньому абзаці третьої колонки треба читати: «Роман Василишин».

Ніщо не забуто

СБУ ВІДКРИВАЄ АРХІВИ. КАНАДЦЯМ

Не так давно наша газета розповіла про перебування в Україні англійських поліцейських зі Скотленд-Ярда. І ось тепер кілька областей з цільовим дорученням відвідують співробітники Міністерства юстиції Канади Девід Райт і Ральф Огорек.

— Ми виявили не тільки гостинність, але й виняткову діловитість, — коментує перебування канадських юристів в управлінні Служби безпеки України по Хмельницькій області його начальник, генерал Олексій Деніщик. — Слідчий підрозділ практично допомагав зарубіжним колегам систематизувати документальні матеріали щодо людиновбивчої діяльності фашистських посібників періоду війни.

Завдяки ретельній пошуковій роботі СБУ, зазначив генерал, багато злочинців знайдено на території Англії, США, Канади. Навіть постійна зміна місць проживання, а почасти — країн і прізвищ, не рятує від справедливої кари за скоєне. На Хмельниччині знищено 221800 мирних українських та іноземних громадян, 255900 військовополонених. Такий загальний підсумок кривавих злодіянь фашистських катів та їх посібників.

Отож нема народного прощення більше 100 злочинцям, що знайшли притулок на чужій землі. На багатьох із них в УСБ є вдосталь документальних свідчень і показань живих очевидців злочинів.

Наприклад, теперішній громадянин Канади Микола Блонський, уродженець Хмельницької області, восени 1941 року добровільно вступив на службу в німецьку поліцію. Брав активну участь в арештах, побоях і грабежах своїх земляків, людиноненависництво виливав у кривавих оргіях 102-го карального батальйону. В 1942—1943 роках здійснював каральні операції проти партизанів Білорусі.

По лікті руки в крові безневинних співвітчизників і в Григорія Улицького. Саме він керував спалюванням осель в Підліссі і Зозулинцях Красилівського району, розстрілював односельчан у своєму Сарнові, в Попівцях, Купелі, Війтівцях Волочиського району, Андронівці Старокостянтинівського.

Неодноразово порушували питання перед урядом Англії про видачу воєнного злочинця Антона Ткачука жителі села Радісного Красилівського району. Їх справедливу вимогу підтримала вся Хмельницька область. Тоді на адресу Маргарет Тетчер надійшла не одна тисяча листівок-звертань.

Ишов час, і Ткачук, передчуваючи кінець, кілька разів змінював свої англійські адреси. Тепер об'явився в Канаді. І там, за допомогою Служби безпеки, його знайшли земляки. Зараз він — під пильним поглядом канадської Феміди.

Зарубіжним юристам довелось годинами копіювати ці та інші матеріали в управлінні СБ та обласному архіві, по ходу з'ясовувати деталі, узгоджувати свої дії з чинним законодавством України та Канади.

Налагоджувальне співробітництво пов'язав і унікальний випадок. Волею долі на час візиту канадців в управлінні розглядалась заява О. Кичановської з Рівненщини. Її родич Павло Антонович Остапович, нині житель Канади, в 1937-му за безпідставними обвинуваченнями особливою нарадою НКВС був позбавлений волі на 10 років. Тож хмельницькі співробітники СБУ вручили канадським юристам довідку про реабілітацію П. Остаповича і теплого листа на його адресу. Передали реабілітованому і текст Закону України про реабілітацію жертв політичних репресій. Партнери пообіцяли вручити Остаповичу документи в Міністерстві юстиції Канади в урочистій обстановці і обов'язково із залученням тамтешньої української діаспори.

А ще відбулась робоча зустріч керівництва управління СБ та прокуратури Хмельницької області із зарубіжними юристами. На ній зацікавлено обговорювались проблеми пошуку воєнних злочинців, розробок архівних фондів з цих питань, шляхи міжнародного співробітництва.

Михайло ВАСИЛАШКО.
Хмельницький.

Так і живемо

ЩЕ ОДНА РОЗКІШ

Як засвідчила начальник відділу реєстрації та обчислення індексів цін Волинського обласного управління статистики Н. Заболотна, місцеві тарифи на комунальні послуги значно перевищують аналогічні показники в сусідніх областях. Так, плата за каналізацію на Житомирщині та Львівщині була піднята в 5 разів, у Рівненській області — в 19, а на Волині — в 26. Подібне відбувається і з платою за водопостачання, опалення. Звичайно ж, при збереженні «ненав'язливого» сервісу комунальників.

Отже, до автомобілів, меблів, якісної їжі, модного одягу, взуття тощо додалася ще одна розкіш — комунальні послуги. Так і хочеться вигукнути: «Дайош нічні горшки!».

«ІНТЕЛЕКТ».

ГРОШІ НА БУБОН!

Юні музики духового оркестру «Зміна» обласного палацу піонерів отримали запрошення на свято музики і спорту, що відбудеться нинішнього літа в «Артеку». Потрібні для цього 15 тисяч карбованців діти вирішили заробити самі. Вийшли на вулицю й почали грати, поклавши перед собою барабан, а зворушені слухачі не скупилися на винагороду, складаючи її до барабана. На адресу колективу надходять також благодійні пожертвування. Отже, мети вони досягнуть.

Микола ВОЛОК.
Кіровоград.

Факт і коментар

БАВОВНА: ЯКІ ПЕРСПЕКТИВИ?

На Білозерщині, в агрофірмі «Лиман», посіяно... бавовну. Поки що — 10 гектарів. Ініціатор експерименту — директор агрофірми Л. Смутченко. У цих місцях бавовну колись вирощували, але відмовились — дозрівала пізно, врожайність невисока, проблеми з переробкою. Херсонський бавовняний комбінат, збудований у 50-х роках, працював на привізній сировині, що нині коштує надто дорого. Які перспективи?

— Можна говорити лиш про експеримент, не більше, — сказав начальник облсільгоспуправління В. Нікішенко. — Агротехнікою вирощування бавовни на півдні республіки схильні займатися науковці Українського НДІ зрошуваного землеробства і Херсонського сільськогосподарського інституту. Але для цього треба вирішити чимало питань — і технічних, і економічних. Очевидно, скоростиглі сорти бавовни і необхідну техніку можна придбати. Та чи вигідно економічно братися за цю справу? Чи можна буде забезпечити сировиною місцевий комбінат? Відповідь дадуть розрахунки і практика.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.
Херсонська область.

Знай наших!

ВІД КОГО БІЛЬШЕ КОРИСТІ

Голова Сосницької районної Ради Микола Михуля шокував депутатів, заявивши на сесії про свою відставку, бо хоче стати фермером. За кілька кілометрів від райцентру він на 50 гектарах вирощуватиме гречку, пшеницю, картоплю і люпин. Допомагатиме син Сашко, який недавно освоїв професію механізатора в СПТУ. Збирається перебратися до Сосниці з Чернігова старший син Володимир, інженер за фахом.

Депутати не дуже хотіли задовольнити заяву новоспеченого фермера і вирішили залишити за ним відповідальні повноваження до 1 червня — можливо, ще передумає.

— Ні,— сказав Микола Макарович.— Я вирішив, що більше користі принесу на землі.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Реалії

ТРИБУНА НА БАЗАРІ

Протягом довгих років на тоді ще радянсько-чехословацькому кордоні проводився спільний урочистий мітинг з нагоди перемоги над фашизмом. Відбувся він і цього разу.

Идучи на нього, я сподівався, що на новому витку українсько - чехо-словацьких відносин ця традиційна маніфестація пройде також по-новому. І помилився. Усе відбулося за знайомим сценарієм, навіть більшість ораторів не змінилася. Новими були хіба що гімн України та її державний прапор.

Найколоритнішим і чи не найголовнішим елементом став імпровізований речовий ринок, який кількома щільними колами оповив стадіон, де проходила маніфестація. Незважаючи на посилений митний контроль, наші співвітчизники зуміли доставити сюди стільки різноманітного краму, що складалося враження, ніби тут відкрилась філія відомого ужгородського ринку. Не «підвели» і їхні чехо-словацькі колеги. Тож переважну більшість «маніфестантів» турбували скоріше операції «купи-продай», ніж промови, що звучали з трибуни.

Звичайно, за нинішніх складних умов уся наша держава поступово переростає у великий базар. Проте існують речі, які просто грішно змішувати. Боляче було споглядати, як із мікрофонів линули високі слова про моральні цінності, а поруч торгувалися за кілька крон продавці горілки...

Микола ГОРВАТ.
Закарпатська область.

Коротко

РОЗЛУЧЕННЯ ПО-УМАНСЬКИ

Депутати Уманської райради, враховуючи клопотання виборців, прийняли рішення провести місцевий референдум. Мета його — з'ясувати думку населення про доцільність поділу Уманщини на три райони: Ладижинський, Бабанський і Уманський. Сьогодні на території району, що займає 140 тисяч гектарів, розташовано 50 сільських і селищних Рад з населенням понад 55 тисяч чоловік. До 1959 року згадані райони були нанесені на карту області. Потім їх об'єднали.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

Преце...

УКР... ДЛЯ...

Реклама

Ніщо не забуто

У ВІДКРИВАЄ ...ВИ. КАНАДЦЯМ

...улок на чу- ...атьох із них ...ль докумен- ... і показань ... злочинів. ...ерішній гро- ...ди Мико- ... уродже- ...ької облас- ... року доб- ...в на служ- ...ліцію. Брав ...в арештах, ...х своїх зем- ...енависництво ...вих оргіях ...о батальйо- ...3 роках здій- ...операції про- ...лорусі. ... в крові без- ...чизників і в ...ого. Саме він ...нням осель ...линцях Кра- ...ну, розстрі- ...чан у своє- ...опівцях, Ку- ...Волочиського району, Андронівці Старокостянтинівського.

Неодноразово порушували питання перед урядом Англії про видачу воєнного злочинця Антона Ткачука жителі села Радісного Красилівського району. Їх справедливу вимогу підтримала вся Хмельницька область. Тоді на адресу Маргарет Тетчер надійшла не одна тисяча листівок-звертань.

Йшов час, і Ткачук, передчуваючи кінець, кілька разів змінював свої англійські адреси. Тепер об'явився в Канаді. І там, за допомогою Служби безпеки, його знайшли земляки. Зараз він — під пильним поглядом канадської Феміди.

Зарубіжним юристам довелось годинами копіювати ці та інші матеріали в управлінні СБ та обласному архіві, по ходу з'ясовувати деталі, узгоджувати свої дії з чинним законодавством України та Канади.

Налагоджувальне співробітництво пов'язав і унікальний випадок. Волею долі на час візиту канадців в управлінні розглядалась заява О. Кичановської з Рівненщини. Її родич Павло Антонович Остапович, нині житель Канади, в 1937-му за безпідставними обвинуваченнями особливою нарадою НКВС був позбавлений волі на 10 років. Тож хмельницькі співробітники СБУ вручили канадським юристам довідку про реабілітацію П. Остаповича і теплого листа на його адресу. Передали реабілітованому і текст Закону України про реабілітацію жертв політичних репресій. Партнери пообіцяли вручити Остаповичу документи в Міністерстві юстиції Канади і в урочистій обстановці і обов'язково із залученням тамтешньої української діаспори.

А ще відбулась робоча зустріч керівництва управління СБ та прокуратури Хмельницької області із зарубіжними юристами. На ній зацікавлено обговорювались проблеми пошуку воєнних злочинців, розробок архівних фондів з цих питань, шляхи міжнародного співробітництва.

Михайло ВАСИЛАШКО.
Хмельницький.

Прецедент

УКРАЛИ КВІТИ ДЛЯ ЛЕНІНА

Активісти Руху Володимир Осипчук і Лариса Корнієнко виявили незвичайну крадіжку. Квіти, покладені біля синьо-жовтого знамена, «перекочували» до пам'ятника Леніну. Що ж, це по-більшовицьки, так би мовити, експропріація.

Один із активістів НРУ, юрист Валерій Балій прокоментував подію, як останню агонію прибічників вмираючої ідеї комунізму. Та й самого вождя, зауважив він, скоро не буде: згідно з рішенням міськвиконкому монумент повинні демонтувати до 21 травня.

Валерій ЛАЗАРЕНКО.
Вінниця.

Прем'єри

ЧОГО БОЯВСЯ ГОГОЛЬ

Микола Васильович Гоголь побоювався жінок. Чому? Цю таємницю розкрив столичний театр імені Франка у новій виставі «Хто зрадить Брута?» П'єсу написали Б. Жолдак та С. Мойсеєв за мотивами повісті «Вій», постановка С. Мойсеєва. Чудова сценографія (А. Александрович-Дачевський) і музика (Ю. Шевченко). Прекрасні актори, особливо В. Коляда з О. Биструшкіним. Так чому ж Гоголь боявся жінок? А тому, що варто було Хомі Бруту політати кілька хвилин з однією панночкою — і все, навіть з того світу вона не дає йому спокою.

Перший акт цікавий тим, що панночці дуже хочеться їсти — настільки смачно й віртуозно на сцені п'ють і закусюють. Другий акт — суто філософський. Після нього їсти вже не хочеться, а хочеться мерщій дістати свою потріпану записну книжку і зателефонувати всім панночкам, з якими колись доводилось літати,— щоб сказати тихо: «Я не забув нічого. Тільки не сніться, будь-ласка, надто часто...».

Христофор ГРУША.

Реклама

З «гарячих» точок

Єреван

СИЛИ САМООБОРОНИ МІСТО НЕ ЗАЛИШАЛИ

9 травня вірменські сили самооборони Нагірно-Карабаської Республіки з жорстокими боями витіснили підрозділи азербайджанської національної армії з міста Шуші. За останні місяці Шуша, яка розташована на вершині гори, звідки Степанакерт видно, як на долоні, і яка через те має найважливіше військово-стратегічне значення для Азербайджану, була перетворена на одну з найбільших баз азербайджанських військових формувань. Саме з Шуші було зроблено перший залп з установки «Град» по столиці НКР, і саме це місто до 9 травня залишалося єдиним не вірменським населеним пунктом у Нагірному Карабасі.

Атака на Шушу вірменськими силами самооборони почалася ще на підступах до Степанакерта. Вже на початку травня лінія фронту проходила на окраїнах столиці НКР, внаслідок чого в місті склалася критична ситуація, яка загрожувала йому взяттям і знищенням. Ця обставина і змусила керівництво НКР ухвалити штурм Шуші. Контрнаступ було здійснено вночі 8 травня. І ввечері 9-го вірменська сторона вже захопила майже всі шушинські вогневі точки противника. Зазнавши поразки на суші, азербайджанці розгорнули бойові дії з повітря. Степанакерт обстріляли й бомбардували з бойових вертольотів і літаків. Над Джермукським районом Вірменії азербайджанський винищувач атакував пасажирський літак, який вивозив зі Степанакерта до Горіс (Вірменія) поранених. Підбитий Як-40 насилу вдалося посадити в аеропорту вірменського міста Сісіан. На щастя, обійшлося без жертв.

Що ж стосується Шуші, то тут сьогодні перебувають вірменські сили самооборони НКР. Вони зайняли міцні позиції й усупереч твердженням азербайджанської сторони за минулі два дні не залишали місто.

Ара МЕЛІКСЕТЯН.

Баку

ПРАВДУ... НЕБАГА...

У чиїх рука... сьогодні всіх... Фронту Азерб... хто має інфор...

Але, на жал... міністерство о... питання не да... ній. За відомо... 8 травня міст... зруйнована. С... ної інформаці... терства оборо... менами. Того ... посилаючись ... всюдило інфо... силами. Насту... перехід міста ... ня до півдня ... Шуші. Помічн... якою-небудь ... чей у цьому ... передувала ін... телекомпанії ... широкомасшт... піддається ра... ковська преса... вогневих точо...

Факт і коментар

БАВОВНА: ЯКІ ПЕРСПЕКТИВИ?

На Білозерщині, в агрофірмі «Лиман», посіяно... бавовну. Поки що — 10 гектарів. Ініціатор експерименту — директор агрофірми Л. Смутченко. У цих місцях бавовну колись вирощували, але відмовились — дозрівала пізно, врожайність невисока, проблеми з переробкою. Херсонський бавовняний комбінат, збудований у 50-х роках, працював на привізній сировині, що нині коштує надто дорого. Які перспективи?

— Можна говорити лиш про експеримент, не більше, — сказав начальник облсільгоспуправління В. Нікішенко. — Агротехнікою вирощування бавовни на півдні республіки схильні займатися науковці Українського НДІ зрошуваного землеробства і Херсонського сільськогосподарського інституту. Але для цього треба вирішити чимало питань — і технічних, і економічних. Очевидно, скоро сплі сорти бавовни і необхідну техніку можна придбати. Та чи вигідно економічно братися за цю справу? Чи можна буде забезпечити сировиною місцевий комбінат? Відповідь дадуть розрахунки і практика.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.
Херсонська область.

...Ш

...Н!

...бою барабан, ...ухачі не ску- ...городу, скла- ...абана. На ад- ...надходять та- ...пожертвуван- ... вони досяг-

...а ВОЛОК.

Знай наших!

ВІД КОГО БІЛЬШЕ КОРИСТІ

Голова Сосницької районної Ради Микола Михуля шокував депутатів, заявивши на сесії про свою відставку, бо хоче стати фермером. За кілька кілометрів від райцентру він на 50 гектарах вирощуватиме гречку, пшеницю, картоплю і люпин. Допомагатиме син Сашко, який недавно освоїв професію механізатора в СПТУ. Збирається перебратися до Сосниці з Чернігова старший син Володимир, інженер за фахом.

Депутати не дуже хотіли задовольнити заяву новоспеченого фермера і вирішили залишити за ним відповідальні повноваження до 1 червня — можливо, ще передумає.

— Ні,— сказав Микола Макарович.— Я вирішив, що більше користі принесу на землі.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

...УНА ...АЗАРІ

...ількома щіль- ...повив стадіон, ... маніфестація. ... посилений ...ь, наші спів- ...или доставити ...різноманітного ...вдалося вра- ...ут відкрилась ... ужгородського ринку. Не «підвели» і їхні чехо-словацькі колеги. Тож переважну більшість «маніфестантів» турбували скоріше операції «купи-продай», ніж промови, що звучали з трибуни.

Звичайно, за нинішніх складних умов уся наша держава поступово перетворюється у великий базар. Проте існують речі, які просто грішно змішувати. Боляче було споглядати, як із мікрофонів линули високі слова про моральні цінності, а поруч торгувалися за кілька крон пролдавці горілки...

Микола ГОРВАТ.
Закарпатська область.

Коротко

РОЗЛУЧЕННЯ ПО-УМАНСЬКИ

Депутати Уманської райради, враховуючи клопотання виборців, прийняли рішення провести місцевий референдум. Мета його — з'ясувати думку населення про доцільність поділу Уманщини на три райони: Ладижинський, Бабанський і Уманський. Сьогодні на території району, що займає 140 тисяч гектарів, розташовано 50 сільських і селищних Рад з населенням понад 55 тисяч чоловік. До 1959 року згадані райони були нанесені на карту області. Потім їх об'єднали.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

Полтава: шведський деса...

КОРОЛЬ КАРЛ ПО...

Можливо. Продюсер другої програми шведського національного телебачення Пітер Люндвалл, який знімав у Полтаві відеофільм про життєвий шлях Карла XII, висловив готовність ознайомити із стрічкою і полтавців. Отже, повернення може відбутися через двісті вісімдесят один рік. Принаймні на телеекрані. Власне, робота шведських телевізійників над фільмом про свого войовничого короля і стала приводом до нашої розмови.

— Пане Люндвалл, будь ласка, представте творчу групу.

— Фільм робимо за сценарієм відомого письменника Германа Лінквіста, який одночасно є і ведучим. Також є у групі фотограф-оператор Йен Йесен, звукорежисер Рюне Ендстрьом і технічний редактор Санді Гольсон.

— Яка мета вашої поїздки?

— Наша програма — зробити одногодинний фільм про життєвий шлях короля Карла XII. Ідея це моя. А взагалі, на другому каналі національного телебачення, який ми представляємо, йде цикл передач про історичні особи Швеції.

— Постать короля Карла XII історична. Ви шукаєте якісь невідомі сторінки з його життя?

— Ні. Фільм суто документальний, нічого нового ми сюди додати не можемо. І побудований він у хронологічному порядку, як біографія: від народження і до смерті. Ми побували вже у Нарві, затим у Полтаві (у фільмі вона займе 18—20 хвилин ефірного часу). Далі вилітаємо на Бендери, Стамбул і в Норвегію, де Карла XII було смертельно поранено.

— Де вда... нашому міс... на плівку?

— Зйомки ... жавному іст... му заповідни... битви, на по... бої, біля па... від шведів ... у Побиванці... ли Хрестовоз... настир, в як... Карла XII. ... тольоті до ... Дніпрі, де ... взято понад ... ких воїнів. ... то, як на ме... патичне міс... прочуд прив... картині ми ...

Я дуже р... ричні місця ... під опіку дер...

— Сьогод... ті сталося ч... народ по-но... му Полтавс... статі головн... тих часів:

У сусідів

ЯК БИ НЕ СТАЛОСЯ НАВПАКИ

Великий переполох у депутатському корпусі Росії викликала недавня заява Бориса Єльцина про те, що в республіці потрібно провести референдум по новій Конституції, в котрій уже не буде місця з'їзду народних обранців.

Судячи з реакції депутатів, цей вислів Президента став для них повною несподіванкою. Адже не далі як на VI з'їзді Борис Миколайович підкреслював, що він, мовляв, категорично проти такого роду заходів, котрі ламають усталені структури влади.

До цієї заяви Єльцина негативно поставилися і чимало політичних партій, зокрема кадети, соціал-демократи, «Вільна Росія», Рух демократичних реформ та деякі інші.

Що це — чергова перебудова в російських коридорах влади? Деякі спостерігачі не заперечують такий варіант. Адже життєвий рівень росіян дедалі швидше котиться донизу. Віддачі від економічних пертурбацій не видно. Як пояснити народові все це? Грубо кажучи, потрібно знайти «козла відпущення». Однак упевненості, що на зміну нинішнім законодавцям прийдуть передові радикали, немає ні в кого. Як би не сталося навпаки: люди можуть віддати голоси тим, хто їм пообіцяє дешеву горілку й ковбасу. А саме з такими програмами набирають собі очки Жириновський, Макашов та їм подібні. Коли б не сталося так, що замість осяйних вершин цивілізованого ринку Росію не повернули назад до тоталітаризму.

Володимир БАБЕНКО.
Москва.

ЛЮДИ...

Дорого... у районі ... ФРН). Ру... сяг прове... мільйонів... метра і ... якому до...

ГОЛОС України

...И КВІТИ
...ЕНІНА

...жу Володимир ...а Корнієнко ви... ...айну краджіжну. ...ні біля синьо... ...ника «переночува... ...ника Леніну. Що ...овицьки, так би ...ріація. ...істів НРУ, юрист ... прокоментував ...ню однієї при... ...ючої ідеї кому... ...ого вождя, зау... ...о не буде: згід... ...міськвиконкому ...нні демонтувати

...АЗАРЕНКО.

...ОЛЬСЯ
...ОЛЬ

...сильович Го... ...ся жінок. Чо... ...ницю розкрив ...тр імені Фран... ...таві «Хто зра... ...П'єсу написа... ...та С. Мойсеєв ...повісті «Вій», ...Мойсеєва. Чу... ...фія (А. Алек... ...євський) і му... ...вченко). Прек... ...собливо В. Ко... ...трушкі...м. Так ...боязе ...нок? ...арто було Хомі ...тати кілька ...ею панночкою ...ть з того світу ...му спокою. ...ці...й тим, ...же ...ться їс... ...ть смачно й ...цені п'ють і за... ...ий акт — суто ...Після нього їс... ...четься, а хоче... ...істати свою по... ...у книжку і за... ...всім панноч... ...колись доводи... ...— щоб сказа... ...е забув нічого. ...ться, будь-лас... ...о...».

...ор ГРУША.

З «гарячих» точок

Єреван

СИЛИ САМООБОРОНИ МІСТО НЕ ЗАЛИШАЛИ

9 травня вірменські сили самооборони Нагірно-Карабаської Республіки з жорстокими боями витіснили підрозділи азербайджанської національної армії з міста Шуші. За останні місяці Шуша, яка розташована на вершині гори, звідки Степанакерт видно, як на долоні, і яка через те має найважливіше військово-стратегічне значення для Азербайджану, була перетворена на одну з найбільших баз азербайджанських військових формувань. Саме з Шуші було зроблено перший залп з установки «Град» по столиці НКР, і саме це місто до 9 травня залишалося єдиним не вірменським населеним пунктом у Нагірному Карабасі.

Атака на Шушу вірменськими силами самооборони почалася ще на підступах до Степанакерта. Вже на початку травня лінія фронту проходила по окраїнах столиці НКР, внаслідок чого в місті склалася критична ситуація, яка загрожувала йому взяттям і знищенням. Ця обставина і змусила керівництво НКР ухвалити штурм Шуші. Контрнаступ було здійснено вночі 8 травня. І ввечері 9-го вірменська сторона вже захопила майже всі шушинські вогневі точки противника. Зазнавши поразки на суші, азербайджанці розгорнули бойові дії з повітря. Степанакерт обстріляли й бомбардували з бойових вертольотів і літаків. Над Джермукським районом Вірменії азербайджанський винищувач атакував пасажирський літак, який вивозив зі Степанакерта до Горіс (Вірменія) поранених. Підбитий Як-40 насилу вдалося посадити в аеропорту вірменського міста Сісіан. На щастя, обійшлося без жертв.

Що ж стосується Шуші, то тут сьогодні перебувають вірменські сили самооборони НКР. Вони зайняли міцні позиції й усупереч твердженням азербайджанської сторони за минулі два дні не залишали місто.

Ара МЕЛІКСЕТЯН.

Баку

ПРАВДУ ЗНАЄ НЕБАГАТО ХТО

У чиїх руках перебуває місто Шуша! Це запитання хвилює сьогодні всіх. І тих, хто збирався біля штабу Народного Фронту Азербайджану почути хоч якусь інформацію, й тих, хто має інформувати народ, — себто журналістів.

Але, на жаль, доступ до джерел інформації перекрито. Ані міністерство оборони, ані апарат президента відповіді на це питання не дають. Зв'язок з прикордонними районами відсутній. За відомостями поранених у боях за Шушу, в ніч з 7 на 8 травня місто піддано масованому обстрілу. Шуша повністю зруйнована. Однак до 9 травня про становище в місті офіційної інформації не було. Тільки 9 травня представники міністерства оборони республіки визнали факт взяття міста вірменами. Того ж дня ввечері республіканське телебачення, посилаючись на повідомлення міністерства оборони, розповсюдило інформацію про взяття міста азербайджанськими силами. Наступного дня те ж міністерство повідомило про перехід міста під контроль вірменських формувань. 11 травня до півдня не було офіційної інформації про становище в Шуші. Помічник міністра оборони повідомив, що не володіє якою-небудь інформацією щодо цього. Про дійсний стан речей у цьому регіоні знає тільки небагато хто. Взяттю міста передувала інформаційна атака російського телебачення й телекомпанії «Останкіно». Мовляв, Азербайджан готується до широкомасштабної війни проти вірмен, щоденно Степанакерт піддається ракетному обстрілу. Невипадкове й те, що московська преса факт взяття міста формулює як «придушення вогневих точок противника».

Ровшан АЛІЄВ.

Полтава: шведський десант

КОРОЛЬ КАРЛ ПОВЕРНЕТЬСЯ?

Можливо. Продюсер другої програми шведського національного телебачення Пітер Люндвалл, який знімав у Полтаві відеофільм про життєвий шлях Карла XII, висловив готовність ознайомити із стрічкою і полтавців. Отже, повернення може відбутися через двісті вісімдесят один рік. Принаймні на телеекрані. Власне, робота шведських телевізійників над фільмом про свого войовничого короля і стала приводом до нашої розмови.

— Пане Люндвалл, будь ласка, представте творчу групу.

— Фільм робимо за сценарієм відомого письменника Германа Лінквіста, який одночасно є і ведучим. Також є у групі фотограф-оператор Йєн Йєсен, звукорежисер Рюне Ендстрьом і технічний редактор Санді Гольсон.

— Яка мета вашої поїздки?

— Наша програма — зробити одногодинний фільм про життєвий шлях короля Карла XII. Ідея це моя. А взагалі, на другому каналі національного телебачення, який ми представляємо, йде цикл передач про історичні особи Швеції.

— Постать короля Карла XII історична. Ви шукаєте якісь невідомі сторінки з його життя?

— Ні. Фільм суто документальний, нічого нового ми сюди додати не можемо. І побудований він у хронологічному порядку, як біографія: від народження і до смерті. Ми побували вже у Нарві, затим у Полтаві (у фільмі вона займе 18—20 хвилин ефірного часу). Далі вилітаємо на Бендери, Стамбул і в Норвегію, де Карл XII було смертельно поранено.

— Де вдалося побувати у нашому місті, що відзняти на плівку?

— Зйомки робили в Державному історико-культурному заповіднику Полтавської битви, на полі, де точилися бої, біля пам'ятника шведам від шведів — їх нащадків— у Побиванці. Також відвідали Хрестовоздвиженський монастир, в якому була ставка Карла XII. Вилітали на вертольоті до Переволочної на Дніпрі, де до полону було взято понад 16 тисяч шведських воїнів. А щодо Полтави, то, як на мене, це дуже симпатичне місто і люди тут напрочуд привітні, гостинні. У картині ми це відзначаємо.

Я дуже радий, що ці історичні місця доглянуті, взяті під опіку держави.

— Сьогодні в нашому житті сталося чимало змін, і наш народ по-новому оцінює і саму Полтавську битву, і постаті головних дійових осіб тих часів: Петра І, Карла XII, гетьмана Мазепи. Ви це помітили?

— Так, у музеї побачив кілька картин, на яких зображений Мазепа. Ще два місяці тому їх не було. Щодо поразки Карла XII під Полтавою, то вона, на мій погляд, була неминуча.

— Ми будуємо молоду державу і маємо чимало труднощів. Ваш погляд на її перспективи і побажання українцям?

— Навіть побіжного погляду досить, щоб зрозуміти, яка багата ваша держава. І це — запорука майбутньої могутності. Гадаємо, що Україна буде миролюбивою країною, співпрацюватиме з іншими народами. І в цьому ми бажаємо вам успіху.

— Дякуємо за розмову.

Інтерв'ю провів
Григорій ГРИНЬ,
власний кореспондент
«Голосу України».
Полтавська область.

У сусідів

ЯК БИ НЕ СТАЛОСЯ НАВПАКИ

Великий переполох у депутатському корпусі Росії викликала недавня заява Бориса Єльцина про те, що в республіці потрібно провести референдум по новій Конституції, в котрій уже не буде місця з'їзду народних обранців.

Судячи з реакції депутатів, цей вислів Президента став для них повною несподіванкою. Адже не далі як на VI з'їзді Борис Миколайович підкреслював, що він, мовляв, категорично проти такого роду заходів, котрі ламають усталені структури влади.

До цієї заяви Єльцина негативно поставилися і чимало політичних партій, зокрема кадети, соціал-демократи, «Вільна Росія», Рух демократичних реформ та деякі інші.

Що це — чергова перебудова в російських коридорах влади? Деякі спостерігачі не заперечують такий варіант. Адже життєвий рівень росіян дедалі швидше котиться донизу. Віддачі від економічних пертурбацій не видно. Як пояснити народові все це? Грубо кажучи, потрібно знайти «козла відпущення». Однак упевненості, що на зміну нинішнім законодавцям прийдуть передові радикали, немає ні в кого. Як би не сталося навпаки: люди можуть віддати голоси тим, хто їм пообіцяє дешеву горілку й ковбасу. А саме з такими програмами набирають собі очки Жириновський, Макашов та їм подібні. Коли б не сталося так, що замість осяйних вершин цивілізованого ринку Росію не повернули назад до тоталітаризму.

Володимир БАБЕНКО.
Москва.

Погляд

Людино, захисти землю й себе...

Дорогою в мертвому світі виглядає траса, що проходить у районі колишніх уранових розробок Ліхтенберг (Тюрінгія, ФРН). Руду добували тут у 1962—1976 роках, при цьому обсяг проведених розкривних робіт становив у загальному 160 мільйонів кубометрів породи. На площі завдовжки 1,6 кілометра і завширшки 900 метрів виник величезний кратер, в якому досі спостерігається підвищене виділення радону.

Фото ЦЕНТРАЛЬБІЛЬД — ІТАР — ТАРС.

Експрес-новини

Міністр сільського господарства США Медіган оголосив, що Україні виділяється кредит на 110 мільйонів доларів для закупівлі американського зерна. Частину цього кредиту Україна зможе використати негайно як для закупок, так і оплати транспортних витрат.

* * *

Сербські лідери Боснії і Герцеговини оголосили одностороннє п'ятиденне припинення вогню, щоб дати ЄС можливість знову спробувати організувати мирні переговори між трьома національними громадами. Це повідомлення агентства ТАНЮГ надійшло під час посилення боїв у республіці. За словами радника Президента Боснії і Герцеговини, становище там дедалі погіршується.

* * *

На Філіппінах, за попередніми підсумками загальних президентських виборів, лідирує активістка руху за покладення краю корупції Сантьяго. За повідомленнями філіппінського телебачення, на другому місці — колишній міністр оборони Рамос, на третьому — мільйонер Кохуангко. Чотири інші кандидати, включаючи дружину колишнього президента Маркоса, залишилися далеко позаду.

* * *

На переговорах представників уряду ПАР та сил, що виступають проти апартеїду досягнуто певних успіхів на шляху до укладення угоди щодо створення спільного проміжного уряду. Перед тим уряд відмовився залишити за собою повну виконавчу владу до схвалення нової Конституції країни.

* * *

Впливова в Німеччині профспілка робітників металургії застерегла працедавців, що вдасться до великомасштабних страйків, якщо вони не відновлять переговорів з питання підвищення зарплати, які припинилися після відмови працедавців збільшити утримання робітників на 9,9 відсотка. Профспілка виступила з такою погрозою лише через кілька днів після найбільших в історії повоєнної Німеччини страйків працівників громадського сектора.

* * *

США знову підтримали резолюцію ООН, яка стверджує право палестинців повернутися до своїх помешкань в Ізраїлі або отримати компенсацію за їх втрату. Держдепартамент Сполучених Штатів виступив з такою заявою напередодні відкриття в Оттаві переговорів з питань біженців на Близькому Сході. Ізраїль не бере участі в цьому заході.

Учора у Відні розпочалися переговори з питань водних ресурсів у близькосхідному регіоні.

* * *

Президент США Буш повідомив, що він візьме участь у міжнародній екологічній конференції, яка відбудеться наступного місяця в Ріо-де-Жанейро.

Отакої!

КОРОТКІ ПРОВОДИ

Наприкінці квітня працівники литовського Міністерства охорони краю затримали в поїзді Москва — Калінінград трьох російських солдат, котрі направлялися на службу до Литви. У «мандрівників» узяли пояснювальні записки, а потім нагодували, дали паляницю хліба, трохи грошей і відправили... назад.

Микола СТАНОВИЧ.

Діалог: міністр — журналіст

ПРИВАТИЗАЦІЯ — ЗАСІБ, А НЕ САМОЦІЛЬ,

стверджує голова правління Фонду державного майна Володимир ПРЯДКО

Діяльність Фонду державного майна вже відразу після створення його Кабінетом Міністрів привернула увагу ділових кіл не тільки України, а й зарубіжних країн. Ще більше зріс цей інтерес після підпорядкування його Верховній Раді, яка передала Фонду повноваження власника.

Проте багатьох наших читачів цікавить, що ж за інститут такий — Фонд державного майна! Які функції він має і як реалізує їх!

Кореспондент «Голосу України» попросив відповісти на ці та інші запитання голову правління Фонду Володимира ПРЯДКА.

— Володимире Володимировичу, що, власне, належить Фонду?

— Все, крім землі, житлового фонду і комунального майна. Фонд має такі функції: затвердження статутів підприємств, зміна організаційно-правової форми підприємств, нагляд за ефективністю використання державного майна, підписання контрактів, здійснення повноважень з питань приватизації, розробка її конкретних програм, створення спільних та акціонерних товариств, продаж майна.

В областях зараз створюються регіональні відділення Фонду.

— Приватизація — от що сьогодні, як кажуть, на слуху. Ми знаємо, що 40 відсотків добра, нароблено кількома поколіннями радянських людей, буде роздано безплатно. Чи не призведе це до соціального вибуху, як, скажімо, у 18-му році, коли роздавали експропрійоване? Ця акція — засіб чи самоціль?

— Соціального вибуху не буде, бо всі учасники цього процесу матимуть рівні стартові можливості. Крім того, при рівних умовах перевага надаватиметься трудовим колективам, які й створили це майно. Та й викуп здійснюватиметься відповідно до Закону про приватизацію, через усі можливі форми — аукціони, конкурси, акціонування, викуп колективами. Приватизація слугуватиме засобом для одержання якнайшвидшого ефекту від використання державного майна.

— Чи не скажете, яка кількість населення здатна вкласти гроші в приватизацію, крім обов'язкового сертифіката?

— За даними ощадбанку, населення України має на вкладах 130 мільярдів карбованців, які за Указом Президента про індексацію вкладень ще й подвоїлися.

— Ви певні, що люди, які одержать сертифікати, здатні ними розпоряджатися так, щоб одержувати дивіденди? Зрештою, звідки їм знати, яке підприємство спроможне працювати з прибутком, а яке завтра збанкрутує?

— Для цього будуть створені довірчі товариства. Це будуть ті посередники, які з певними гарантіями допоможуть якнайкраще розмістити ваш капітал.

— Подейкують, що поки ми, рядові «капіталісти», вкладемо свої сертифікати в діло, то ті, які мають владу, приберуть до своїх рук ласі шматки.

— Цього боятися не слід, бо Фонд має право контролювати будь-яку угоду і скасовувати її, якщо вона укладена з порушенням закону.

— А ще кажуть, що власниками насамперед стануть ті, хто має неправедні гроші.

— Виключено, бо кожен, хто братиме участь у приватизації, повинен буде надати декларацію про прибутки, якщо мова йтиме про гроші, які перевищують 50 мінімальних розмірів заробітної плати. Крім того, викупити будь-що можна буде лише через банк, за безготівковим рахунком.

— Так хто ж у нас насамперед стане власником?

— Трудові колективи і ті особи, що мають гроші, про які, як я вже сказав, повинні надати декларацію про доходи.

— Дозвольте внести пропозицію: я б зробила власниками насамперед депутатів. З тим, щоб вони, захищаючи власні інтереси, приймали б такі закони, які б убезпечували права всіх інших власників.

— Хм, депутатів... Не знаю, але от менеджерам акціонерних товариств я б надав можливість мати більшу частку акцій, ніж іншим їхнім членам. З тим, щоб вони дбали про швидше зростання дивідендів на ці акції.

Проте я б не радив так уже захоплюватися можливістю стати власником, адже це теж свого роду талант, мистецтво, яке не всім дано. Не всі власники — навряд чи таке буває. Хтось свій сертифікат продасть, хтось використає якось по-іншому, а хтось програє в карти чи проп'є. Це — життя...

— А які об'єкти приватизуватимуться насамперед?

— Об'єкти малої приватизації вартістю до 1,5 мільйона карбованців. Цю приватизацію передбачаємо здійснити протягом одного-двох років. Велику приватизацію плануємо здійснювати протягом 4—5 років, але, гадаю, що цей процес триватиме довше.

— Скажіть, будь ласка, а нащадки дореволюційних власників майна матимуть на нього право? Адже в прибалтійських країнах майно повернуть колишнім власникам...

— Закони України повернення майна колишнім власникам не передбачають.

— В якій валюті здійснюватиметься купівля-продаж майна?

— В карбованцях за безготівковими рахунками, у вільно конвертованій валюті за приватизаційним курсом, встановленим Національним банком України за національну валюту. При створенні ринку цінних паперів приватизація здійснюватиметься тільки національною валютою.

— Куди будуть спрямовані кошти, одержані від приватизації?

— Насамперед на інвестування вже приватизованих підприємств, щоб вони якомога швидше стали прибутковими. По-друге, на розміщення робочих місць звільнених чи скорочених робітників. По-третє, на соціальний захист тих, хто опинився за бортом ринкового човна — перекваліфікацію чи навчання спеціалістів, чия професія виявилася непотрібною, на погашення внутрішнього боргу.

До речі, Фонд державного майна разом з «Промбудбанком» створює інвестиційно-акціонерний банк з довгострокових інвестицій. Цей банк надаватиме кредити не під заробітну плату, а під серйозні проекти, які спроможні вивести Україну на міжнародний ринок.

— У зв'язку з цим скажіть, будь ласка, що в процесах приватизації привабливе для іноземних інвесторів? Чим ми можемо їх спокусити?

— Насамперед необмеженим ринком. А від несподіванок на ньому їх убезпечать закони про приватизацію та про іноземні інвестиції.

— Це так, але, незважаючи на ці принади, великий капітал до нас щось не поспішає. Можливо, слід ставити питання якось інакше, про певні пільги, наприклад, чи ще про якісь гарантії?

— Ви маєте рацію. Буває, що іноземних інвесторів відлякують ті недоречності в реалізації наших законів, до яких ми вже звикли і навчилися їх обходити. Тому в штаті Фонду над програмою приватизації працює кілька зарубіжних консультантів. Щоб зробити її більш прийнятною не лише для українських підприємців, а й для іноземних. Крім того, передбачено пільги для західних підприємців. Наприклад, підприємства з іноземними інвестиціями залежно від діяльності звільняються від податків протягом 2—5 років, надаватимуться також інші пільги.

Готується ще один крок до надання гарантій зарубіжним інвесторам — підписання міждержавних угод про захист іноземних капіталів. Гадаю, що це зніме бар'єри недовіри до проведення економічних реформ в Україні.

— Володимире Володимировичу, Фонд — організація нова, як і сама ця справа. Як удається людям, які в ньому працюють, знаходити правильні рішення? Крім того, сама сфера діяльності, як на нинішні часи, дещо небезпечна — надто багато спокус, бо дуже вже вн близько до важеля розподілу...

— Я вас зрозумів. Стосовно правильних рішень, то їх підказує саме життя. Та й вчимося ми постійно. Хоч не обходиться, звичайно, і без помилок. З приводу іншого теж правильно — спокус достатньо. Тому, думаю, ми йдемо до того, що наша платня залежатиме не від бюджету, а від результату роботи.

Інтерв'ю взяла
Валентина ПИСАНСЬКА.

Два сусідні господарства — колгоспи «Москва» і «Мир» двох сусідніх районів — Волочиського і Городоцького. Якщо в першому всіляко перешкоджають створенню фермерських господарств, то в другому — охочим працювати на власній землі дають широку дорогу.

Фермер

Два села— дві позиції

Ось лише окремі рядки з листа до Хмельницького корпункту газети «Голос України» від Вадима Бідюка із села Бронівка: «Бажаю працювати коло землі, ні, не відбувати людино-дні, а працювати, шанувати землю. Мені 23 роки, повернувся з військової служби, поступив у сільськогосподарський інститут, маю права тракториста і досвід роботи на тракторі. Подав заяву до Бронівської сільської Ради народних депутатів з проханням виділити мені землю для ведення селянсько-фермерського господарства... На сесії сільської Ради, коли розглядали мою заяву, слово взяв голова колгоспу «Москва» Віктор Заболотний і сказав: «Сільська Рада не має права розпоряджатися землею». Жоден депутат на сесії не виступив. Яке ж було моє здивування, коли мені вручили копію рішення сесії, в якій писалося: «Відмовити гр. Бідюку Вадиму Михайловичу у виділенні 50 гектарів землі для ведення селянсько-фермерського господарства, оскільки він не має сільськогосподарської професії, навиків господарювання. Колгосп «Москва» забезпечений робочою силою і землю використовує високоефективно. Голова виконкому Анатолій Тичинський».

На сесії Бронівської сільради не задовольнили й інші 25 заяв, в яких сільські трудівники просили виділити їм по два гектари землі під присадибні ділянки. Так я залишився безробітним у своїй Вітчизні, на своїй землі. Хто скаже, що мені робити?..».

Зовсім інша картина в колгоспі «Мир» села Немиринці. Тут торік створено об'єднання фермерських господарств «Хлібороб». Кожен з тринадцяти фермерів в особисте користування одержав по 46—50 гектарів землі. Вже викупили вони в особисте користування вісім тракторів, два зернозбиральні та бурякозбиральні комбайни, вантажні автомашини, іншу техніку. Поряд з цим на базі колгоспу «Мир» створюється колективне сільськогосподарське товариство пайовиків. Вже понад 300 чоловік, учорашніх колгоспників, подали заяви із проханням зарахувати їх до товариства з правом пайової участі на земельну ділянку та інші засоби виробництва.

Три роки тому голова правління колгоспу «Мир» села Немиринці Віктор Лаврентій передав механізаторам в оренду 185 гектарів ріллі, надав їм допомогу технікою. Добрі результати не забарилися. Продуктивність праці орендарів першого ж року стала втроє вищою, ніж у середньому по господарству. Наступного року семеро орендарів зернові культури, цукрові буряки, картоплю вирощували вже на 312 гектарах. І знову їхній успіх порадував: урожайність була вдвоє вищою, ніж у колгоспі. Сповна виконавши умови договору, орендарі всю надпланову продукцію реалізували на ринку. За виручені кошти, доповнивши їх кредитом Агропромбанку, викупили в колгоспі частину техніки.

Торік «Мир» значну частину сільськогосподарських угідь, серед них і орні землі, передав у розпорядження Немиринецької сільської Ради народних депутатів. Ось тоді Василь Сеньков, Євген Пипа та їхні колеги вирішили стати фермерами. Характерно, що об'єднання фермерських господарств «Хлібороб» в перший же рік успішно впоралося з виконанням державного замовлення з продажу зерна, цукрових буряків. І першого ж року фермери стали допомагати колгоспу «Мир» у постачанні кормів для громадського тваринництва, повністю розрахувалися з господарством за техніку. Також повернули Агропромбанку позичку.

Серед немиринецьких степів, у вибалку, всього лиш за два роки виріс просторий колективний двір фермерських господарств «Хлібороб» з новобудовами: побутовими кімнатами, зерноскладами, токами, ремонтною майстернею. У степ, до самого двору, прокладено високовольтну лінію електропередачі. Як бачимо, по-різному підходять до проблем фермерства у двох сусідніх колгоспах, у двох сусідніх сільських Радах народних депутатів двох сусідніх районів.

Володимир ПИЛИПЧУК.
Хмельницька область.

СКАЗАВШИ А...

Верховна Рада України бачила різні пікети. Тож її нічим не здивуєш. І не дивно, що часом вона не звертає на пікетувальників уваги. Десь подібна доля спіткала пікети, що їх виставили будівельники київського молодіжного житлового комплексу (МЖК) «Жовтневий» від ВО ім. С. П. Корольова.

МЖК «Жовтневий» створено в 1988 році на основі постанови Ради Міністрів СРСР. Його діяльність регламентувало рішення Київського міськвиконкому, яким визначалися 20 підприємств-пайовиків і генеральний замовник, що ним стало ВО ім. С. П. Корольова. Після двох років змагання, що проходило на будівельних майданчиках міста, із 160 претендентів від цього підприємства постановою трудового колективу було затверджено 25 кращих працівників об'єднання.

Сьогодні кожен із них відпрацював два роки і будова наближається до завершення, але... політика директора щодо молодих робітників зазнала відчутних змін. Тобто, враховуючи економічний спад, підприємство відмовилося від ролі замовника і припинило фінансування будівництва. А будівельники після того, як пройшли через змагання у трудовому колективі, що тягнулося два роки, а потім ще два роки відпрацювали на будівництві, залишилися біля розбитого корита.

Як виявилося, така ситуація не лише в київському МЖК. За кілька останніх років в Україні створено і діють понад 160 житлових комплексів, серед яких 13 МЖК воїнів-афганців. А тому нещодавно в Харкові відбувся Республіканський форум членів Асоціації МЖК України, який прийняв звернення до Президента, Верховної Ради та уряду України.

І головним його мотивом є прохання надати можливість закінчити будівництво. Тож форум пропонує створити в 1992 році інвестиційний фонд, який би сприяв молодіжному житловому будівництву, надати підприємствам МЖК та їхнім організаціям кредити для фінансування будівництва, компенсувати різницю вартості будівництва житла між 1991 і 1992 роками на суму півтора мільярда карбованців за рахунок республіканського бюджету, звільнити МЖК та їхні організації від податку на добавлену вартість тощо.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Кримська проблема

БІЛЬ СІМ'Ї НАШОЇ

Нічого немає гіршого, як розбрат у власній сім'ї. І те, що трапилося недавно в Криму під тиском сил, яким байдуже, бути чи не бути вільній Україні,
боляче зачіпає кожного громадянина нашої держави.
Як вийти сьогодні з непростого становища, що склалося в кримському краї? Як діяти, щоб не допустити дальшої конфронтації між жителями кримської землі і всіх інших регіонів України? Думками з цього приводу діляться
депутати Верховної Ради України, народні посланці з Республіки Крим.

Сергій ЦЕКОВ:

Виваженість і ще раз виваженість

Те, що трапилося в Криму, вважаю наслідком окремих помилок, які допустила Верховна Рада України відносно нашого краю. У депутатів не було бажання враховувати ситуацію, що почала складатися в Криму, вони спрощено підійшли до обговорення проекту Закону про розмежування повноважень між Україною і Республікою Крим. Незважаючи на настійливі заклики підійти до цих проблем дуже серйозно і зважено, зокрема нічого не змінювати в проекті Закону, який розроблявся півтора місяця за участю різних політичних сил регіону, Верховна Рада його не тільки переполовинила, а фактично загубила. В результаті прийнято документ, який перекреслив державність Криму, громадянство, право власності його жителів на природні ресурси, ведення зовнішньоекономічної діяльності, законодавче регулювання вільних економічних зон та інше.

Знаєте, коли кажуть, що Крим не має права на державність, я з цим ніяк не можу погодитися. І не тільки тому, що сам корінний кримчанин, бо тут жили мої батьки й діди, а й виходячи з засад історичної справедливості. Зрештою, Президент України не раз проголошував тезу про право Криму на державність. І все ж, незважаючи на це, Верховна Рада України прийняла рішення, за яким Крим фактично втратив свою державність. Все це було дуже образливо не тільки для мене, а й для усіх жителів нашої землі.

Депутати Верховної Ради України пішли на поводу таких парламентаріїв, як С. Головатий. Розумієте, С. Головатий усі проблеми намагається оцінювати тільки з позиції права. Але ж політика і юриспруденція не одне й те саме. І не можна отак у лоб сприймати дії тих чи інших сил, за якими стоять живі люди.

Сьогодні ситуацію в Криму оцінив би як таку, що перебуває в стані нестійкої рівноваги. Бо внутрішнє напруження людей не проходить, доля Криму сьогодні в усіх на устах. Нестабільність ця почалася не сьогодні, а приблизно тоді, як розпався Союз. Що б ми там не казали, а Крим завжди вважав себе спочатку частиною Союзу, а потім уже України. Хай це не кожному приємно слухати, але така правда, і від неї нікуди не дінешся.

Ось тепер ми на порозі референдуму. Думаю, що люди проголосують за самостійність Криму і напруженість, безперечно, від цього не зменшиться. Однак, якщо Верховна Рада України утримається від прийняття суворих заходів щодо Криму, конфлікт ще можна розв'язати, як кажуть, мирним шляхом. І не треба підігрівати увагу до наших проблем. Бо перебільшена увага неодмінно посилить сепаратизм, а це буде не на користь України. Тим більше зовсім неприпустимо вдаватися до якихось силових дій. Бо це негайно призведе до створення військових формувань, зачатки яких уже з'явилися. А за цим, як ви розумієте, недалеко й до прямого силового протиборства. Люди тільки згуртуються у спільній боротьбі за свою незалежність.

Отже, виваженість і ще раз виваженість кожного слова, що лунає на адресу Криму, політичне, а не силове розв'язання нинішнього конфлікту.

Анатолій МАТІЙКО:

Не допустити розколу

Я один з тих, хто брав участь у розробленні проекту Закону про розмежування повноважень. Тоді ми попередньо домовились, що приймати його треба без змін, щоб не вносити яблуко розбрату. Однак, коли перша сторона — Верховна Рада Республіки Крим — погодилася з цим, то друга відкинула цю домовленість. Ось з цього моменту пішло-поїхало. Кримські депутати на своїй сесії прямо заявили, що Верховна Рада України такими діями висловила неповагу до них, а потім представники РДК зуміли зіграти за зарані розписаною партитурою і провести ті рішення, яких прагнули. Вони з обговорення Закону про статус Криму зіскочили на тему державної незалежності, і хоч найбільш тверезі депутати попереджали про антиконституційність такого кроку, акт про державну незалежність Криму був прийнятий. Правда, 6 травня він був дещо змінений, у ньому з'явилися формулювання, які гласили, що незалежна держава Республіка Крим входить до складу України на договірних началах. Я там, до речі, задавав запитання: А якщо Україна не захоче підписувати таку угоду, тоді що — вихід з України? Це ж пряме порушення Конституції України, що тягне за собою певні наслідки.

Взагалі, я думаю, що в цій політичній боротьбі постраждає передусім населення Криму, бо всі ці перипетії не закінчаться добром, та й уся Україна, оскільки певний розкол всередині неї уже стався. Ось чого добився парламент України, який не прислухався до голосу кримської депутації і діяв надто прямолінійно.

Нині всі ми чекаємо приїзду Президента України, який заявив про широку передачу повноважень Криму, що далі не були гарантовані.

Що трапиться далі? Очевидь, виникнуть нові конфліктні питання, як це вже траплялося. Постане питання про розпуск Верховної Ради Республіки Крим, про відміну її Конституції в такому варіанті, як нині, буде проведено ревізію основоположних документів, прийнятих щодо Криму на предмет відповідності їх Конституції України. І хоч зміна статусу Криму навряд чи відбудеться, ці протиріччя самі собою підігріють недобрі настрої. Адже референдуму вже ніхто не зупинить. А ідея незалежності буде підтримана людьми — хто ж від неї відмовиться. Ось тоді оцей варіант означатиме вихід. Тоді виникає питання: на яких умовах? Коли ж і це рішення буде відмінено, конфлікт спалахне з новою силою.

Я твердо переконаний, що ситуацію значно можна розрядити внесенням у бюлетень референдуму третього питання, яке приблизно звучало б так: **«Ви за Крим у складі України?».**

Хочу, щоб багато хто задумався, як повестися далі в цій ситуації. Адже незалежність Криму оголосила саме Україна. І всі конфлікти, що виникають, треба вирішувати на правовій основі саме в Україні, а не десь шукати третейського суду в інших місцях.

Давайте пригадаємо, де завжди починалися конфлікти і війни після розпаду Радянського Союзу. Звичайно ж там, де в самих республіках починався розбрат, розкол. Тож чи не час нам робити висновки з гірких уроків історії?

Гадаю, що нині розумним кроком українського парламенту було б звернути увагу Верховної Ради Криму на те, що вона допустила антиконституційне порушення, і запропонувати їй зробити відповідні висновки і дії. Адже не можна допускати в державі, в якій живеш, порушення чинної Конституції. А далі необхідно вступити в активні переговори — щось та мусить-таки вирішитися: у нас, гадаю, достатньо розумних людей.

Інтерв'ю взяв Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про затвердження звіту про виконання Державного бюджету Української РСР за 1990 рік

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Затвердити звіт про виконання Державного бюджету Української РСР за 1990 рік по доходах у сумі 45.120.123 тис. карбованців і по видатках у сумі 43.776.444 тис. карбованців.

2. Затвердити звіт про виконання республіканського бюджету Української РСР за 1990 рік по доходах у сумі 24.749.489 тис. карбованців і по видатках у сумі 23.916.034 тис. карбованців.

3. Включити до складу звіту про виконання Державного бюджету Української РСР за 1990 рік звіти про виконання бюджетів областей, міст Києва і Севастополя за 1990 рік по доходах у сумі 20.370.634 тис. карбованців і по видатках у сумі 19.860.410 тис. карбованців, у тому числі по областях, містах Києву і Севастополю:

Області і міста	Доходи	Видатки
	(тис. карбованців)	
Вінницька	896.992	789.335
Волинська	491.969	489.955
Дніпропетровська	1.333.733	1.258.273
Донецька	1.490.002	1.479.328
Житомирська	707.476	780.932
Закарпатська	458.192	431.381
Запорізька	705.887	731.965
Івано-Франківська	545.600	513.134
Київська	818.636	808.684
Кіровоградська	561.382	538.883
Кримська	892.786	831.892
Луганська	912.036	918.426
Львівська	897.448	917.741
Миколаївська	699.944	677.208
Одеська	1.073.947	1.076.106
Полтавська	658.261	657.879
Рівненська	481.465	520.529
Сумська	684.369	649.330
Тернопільська	587.270	534.077
Харківська	1.100.172	1.071.824
Херсонська	571.669	583.178
Хмельницька	609.247	604.989
Черкаська	694.591	647.791
Чернівецька	422.339	411.253
Чернігівська	715.007	658.840
м. Київ	1.209.998	1.139.755
м. Севастополь	150.216	137.722

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
22 квітня 1992 року

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про затвердження звіту про виконання Республіканського бюджету Української РСР за 1991 рік

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Затвердити звіт про виконання Республіканського бюджету Української РСР за 1991 рік по доходах у сумі 51.123.894 тис. карбованців і по видатках у сумі 79.158.739 тис. карбованців, з перевищенням видатків над доходами у сумі 28.034.845 тис. карбованців.

2. Заборгованість Республіканського бюджету установам банку по фінансуванню у 1991 році видатків бюджету, не забезпечених доходними джерелами, та заборгованість по виплаті різниці в цінах на сільськогосподарську продукцію, включаючи заборгованість минулих років, в загальній сумі 50.482.715 тис. карбованців віднести на державний внутрішній борг.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
22 квітня 1992 року

У НАЦІОНАЛЬНОМУ БАНКУ

Національним банком України 14 травня 1992 року встановлюються такі курси карбованця і купону до іноземних валют:

за одиницю іноземної валюти	ринковий	офіційний
100 австралійських доларів	7502-00	43-27
100 австрійських шилінгів	865-00	4-99
100 англійських фунтів	17970-00	103-65
1000 бельгійських франків	2963-00	17-09
100 німецьких марок	6126-00	35-33
100 голландських гульденів	5444-00	31-40
100 датських крон	1585-00	9-14
10000 італійських лір	813-00	4-69
100 канадських доларів	8304-00	47-90
100 норвезьких крон	1570-00	9-06
100 доларів США	10000-00	57-68
100 фінських марок	2257-00	13-02
100 французьких франків	1821-00	10-51
100 шведських крон	1700-00	9-81
100 швейцарських франків	6590-00	38-01
1000 японських ієн	755-00	4-35
100 екю	12580-00	72-56
1000 іспанських песет	975-00	5-62
1000 грецьких драхм	519-00	2-99
100 ірландських фунтів	10966-00	63-25
100 ісландських крон	173-00	1-00
1 кувейтський динар	343-05	1-98
1000 ліванських фунтів	63-00	0-36
1000 португальських ескудо	719-00	4-15
100 сингапурських доларів	6047-00	34-85
1000 турецьких лір	15-00	0-09

Комерційні курси клірингових валют по угодах, підписаних до 01.12.91 року:

100 доларів США по розрахунках із Афганістаном	57.68
100 доларів США по розрахунках із Іраном	57.68
100 англійських фунтів по розрахунках із Єгиптом	259.13
100 англійських фунтів по розрахунках із Сирією	103.65
100 індійських рупій по розрахунках із Індією	3.15

Валютний коефіцієнт купону до карбованця при здійсненні неторговельних операцій складає 1,0.

Облік по неторговельних операціях проводити за ринковим курсом.

При сплаті митного збору ринковий курс використовується лише по угодах, підписаних після 1 травня 1992 року.

На шпальтах преси Рад

Квіти «мамі Тетяні»

Чи доводилося вам бачити або чути, щоб голові колгоспу на звітно-виборних зборах після звітної доповіді дарували квіти? Не доводилося? А ось у колгоспі імені 12-річчя РСЧА Слов'янського району, що на Донеччині, як повідомляє районна газета **«Вісті»**, сталося саме так. Хлібороби піднесли голові правління Тетяні Трохимівні Ролинській розкішний букет на знак подяки за її велику турботу про розвиток колективного господарства і соціальний захист сільських трудівників.

«Мама Тетяна» — так любовно величають її в селищі Черкаському. Шість років тому вона очолила місцевий колгосп. З тих пір господарство все впевненіше йде вгору, з року в рік перевиконує державні замовлення на всі види продукції, його рентабельність зросла за цей час в десять разів. Значна частина наявних коштів спрямовується на забезпечення потреб колгоспників. Це для них у тваринницькому містечку відкрито медичний профілакторій, швейну майстерню, магазин, організовано приймання замовлень на товари першої необхідності. За цінами, які в кілька разів нижчі за державні, колгосп продає своїм трудівникам м'ясо, сало, олію, гречану крупу, інші продукти власного виробництва. Кожній колгоспній сім'ї змололи на борошно по два мішки пшениці. Особлива увага ветеранам і самотнім колгоспникам. Їм щоквартально певна кількість цих продуктів видається безплатно.

Удосконалили і оплату праці. Залежно від трудового стажу колгоспникам надається певна доплата до заробітку. А тим, хто виходить на пенсію, додатково сплачується по 30 карбованців за кожний відпрацьований рік.

Квіти ж Тетяні Трохимівні колгоспники подарували з особливої нагоди: нещодавно в їхні квартири вперше прийшло «голубе паливо» — природний газ. Люди знають, яких зусиль доклала «мама Тетяна», щоб дістати труби, котли, газові плити, спорудити газорозвідну мережу тощо. І це в наш час, коли за кожну трубу і за кожну цеглину підприємці-монополісти вимагають: дай м'яса, сала, дай олії...

Неймовірно важко. Але депутат Слов'янської районної й Черкаської селищної Рад народних депутатів Тетяна Ролинська робить усе можливе, щоб неодмінно виконати накази своїх виборців.

ТАК ЦЕРКВИ ЄДНАЛИСЯ...

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА ПРО ПРИЄДНАННЯ КИЇВСЬКОЇ МИТРОПОЛІЇ ДО МОСКОВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ

Архієрейський Собор Руської православної церкви, як відомо, відмовив Українській православній церкві в самостійності, перенісши питання на Помісний Собор. А як відбувалося свого часу підпорядкування Української церкви Московському патріархові? На прохання багатьох читачів подаємо стислу довідку.

Український гетьман Іван Самойлович (роки гетьманування 1672—1687) був виключно покірний московському урядові. Повсякчас пам'ятав цей гетьман, що його попередник Дем'ян Многогрішний ні за що ні про що, а лише за намовою деяких старшин опинився в Сибіру. Отож коли московський уряд захотів бачити київським митрополитом такого владику, який би згодився на висвячення не константинопольським, як було до цього, а московським патріархом, Самойлович одразу ж знайшов потрібного кандидата. Це був родич Самойловича, єпископ Луцький, у мирському житті князь Гедеон Святополк-Четвертинський.

Та от біда — константинопольський патріарх не погоджувався на таке діло. Не знав старий, з ким має справу. Московський уряд «вмовив» його у досить красномовний спосіб. Туреччина саме в той час була зацікавлена у збереженні добрих відносин з Москвою, бо Польща завдавала їй клопотів. А патріарх константинопольський перебував, ясна річ, в Константинополі, під турецькою владою. І московський уряд у цій ситуації не знайшов нічого кращого, як просити турецького великого візира вплинути на патріарха константинопольського. Як візир «впливав», того ніхто не знає, але патріарх мусив погодитись. Отож після цього «християнського» вчинку московського уряду і московської патріархії київський митрополит став підлеглим Москви.

Покірність не врятувала гетьмана Самойловича. Ситуація змінилася. Москва стала союзницею Польщі, пристала до антитурецького союзу і російське військо на чолі з князем Голіциним посунуло на Крим. Гетьмана Самойловича разом з козацьким військом зобов'язали взяти участь у поході. Гетьман, знаючи війну в степових, південних умовах, давав князеві добрі поради і перед походом і під час нього. Голіцин не прислухався. Похід провалився. Винуватцем невдачі зробили Самойловича. У такий спосіб рятували від відповідальності Голіцина і його покровительку, царівну Софію.

Самойлович зі старшим сином «загуркотів» до Сибіру, а молодшому його синові одрубали голову, бо не те говорив під час арешту.

Як бачите, історія з усіх боків повчальна.

Наш архіваріус

Спорт

ХОКЕЇСТІВ ПРИЙНЯЛИ...

У Празі пройшов черговий конгрес Міжнародної федерації хокею (ІІХФ), до порядку денного якого входило й питання про прийом нових членів. Світове хокейне співтовариство поповнили федерації України, Білорусі, Казахстану, Литви, Латвії, Естонії, Азербайджану, Сербії, Хорватії.

У вересні нинішнього року новачки, можливо, проведуть відбірковий турнір. Три найкращі збірні дістануть право наступної весни стартувати в чемпіонаті світу в групі С.

...ФУТБОЛІСТИ — НА ЧЕРЗІ

Федерація футболу України, як розповів нам її голова Віктор Банников, отримала запрошення на 48-й конгрес ФІФА, який відбудеться 2 липня 1992 року в Цюріху (Швейцарія).

— Кілька місяців тому,— поділився В. Банников,— ми надіслали необхідні документи до Міжнародної федерації. Вони були схвалені і прийняті з незначними зауваженнями відносно чотирьох пунктів. На підставі цих документів ще раніше Україні надали тимчасове членство у ФІФА. Тепер у Швейцарії нам має бути надане постійне «громадянство».

— Наших читачів цікавить і таке питання: чи стане наша держава членом Європейської спілки футбольних асоціацій — УЕФА? Адже болільники розраховують на те, що українські клуби вже нинішньої осені змагатимуться в євротурнірах.

— І правильно розраховують. УЕФА — підрозділ ФІФА, тимчасовим членом якої Україна вже є. А значить подібний статус вона автоматично дістала й в європейській федерації. 31 травня визначиться володар Кубка України, а 21 червня — чемпіон і срібний призер. Ці команди ми внесемо до заявки, яку одразу ж відправимо до Цюріха...

— Цікаво, а яка реакція на звернення української федерації з пропозицією провести відбірковий турнір серед збірних Росії, Білорусі, Грузії та України за право взяти участь у чемпіонаті світу 1994 року в США?

— Першими відгукнулися, і досить дивно, білоруси. Вони заявили, що у них... слабка команда. Відомостей з Москви, Тбілісі, ФІФА поки що не маємо. Утім, опускати руки не збираємося. На конгресі в Цюріху в липні знову порушимо це питання. Ми схильні до думки, що правонаступником СРСР на черговому чемпіонаті світу має бути країна, яка делегувала найбільше гравців до збірної на попередній чемпіонат. Тут ми маємо перевагу.

І останнє. Наша федерація звернулася до федерацій країн СНД із пропозицією. Суть її полягає в тому, щоб не перешкоджати футболістам мігрувати з країни в країну. Ми надаватимемо трансфер всім українським футболістам, які забажають перейти до клубів інших країн...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

З ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

БАСКЕТБОЛ. У Сімферополі пройшов завершальний тур жіночого чемпіонату України серед клубів вищої ліги. Президент Федерації баскетболу України Михайло Осипов вручив переможцям і призерам медалі. А на фініш команди прийшли з такими показниками: «Динамо» (Київ) — 52 очки, «Університет» (Сімферополь) — 41, «Сталь» (Дніпропетровськ) — 39, «Медін» (Донецьк) — 38.

▲

ГАНДБОЛ. За день до завершення змагань, що проходили в Херсоні, чемпіонками України стали гандболістки київського «Спартака».

▲

РЕГБІ. Триває друге коло національного чемпіонату України, в якому участь беруть і клуби з сусідніх країн. Лідирує київський «Політехнік» — 27 очок з 27 можливих, далі йдуть: РАФ (Єлгава, Латвія) — 22, «Фенікс» (Київ) — 16, «Сокіл» (Львів) — 12, «Арго-КІІЦА» (Київ) — 12, ХТЗ (Харків) — 4, «Олімп» (Тирасполь, Молдова) — 6, «Атлант» (Дніпропетровськ) — 6.

▲

ФУТБОЛ. Журналістське жюрі, складене з представників журналу «Голо» (Португалія), агентства СІД (Німеччина) та Франс-Пресс, назвало Клауса Аллофса («Вердер») найкращим гравцем фінального матчу Кубка кубків «Вердер» (Німеччина) — «Монако» (Франція), у якому гору взяли німці — 2:0. фірма «Єврокард-Мастеркард» — спонсор конкурсу — вручила Аллофсу 2500 доларів, які футболіст передав родині вболівальника «Вердера» Стефана Рахманна, пораненого хуліганами на півфінальному матчі «Вердер» — «Брюгге».

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради України

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО

Редколегія:
Анатолій ГОРЛОВ перший заступник головного редактора
Олександр БІЛИК заступник головного редактора
Олександр ЄМЕЛЬЯНОВ член-кореспондент АН України
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ оглядач, завідуючий відділом культури
Леонід САМОЙЛЕНКО заступник головного редактора
Борис СИДОРЕНКО заступник головного редактора
Анатолій СОЛОНСЬКИЙ редактор відділу кореспондентської мережі
Віталій СУДДЯ відповідальний секретар

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Засновник — Верховна Рада України.

Адреса редакції: 252047 Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ:
Для довідок — 441-89-61, 441-89-46
телефакс — 224-72-54
Відділ реклами — 441-89-44

Редакція розглядає рукописи, подані в першому примірнику машинопису.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

Залишаємо за собою право виправляти мову і скорочувати матеріали.

Рукописів не повертаємо.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Пересиланням скарг у різні інстанції редакція не займається.

Звертайтеся, будь ласка, безпосередньо до відповідних органів влади.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955

Загальний тираж 398.633.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047 Київ, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311088.

1 2 3 4 5 6 7 8 9